

Csihák György

Magyar nempolitikai írások

ACTA HISTORICA HUNGARICA TURICIENSIA
XVII. évfolyam 1. szám

ZMTE 33. sz. kiadványa
Harmadik bővített kiadás

Budapest - Zürich

„...Mert forgassuk fel historiánkat, és megtaláljuk,
hogy jóllehet magyar is sok helyen botladozott vitézség-
ben,
és sokszor rosszul cselkedett,
mindazonáltal a derekas veszedelmek az idegenktől
estek; holott avagy nem érzették úgy nyavalyánkat,
avagy a kéntelenség nem erőltette őket a
szerencsétetésre, mint a magyart...“

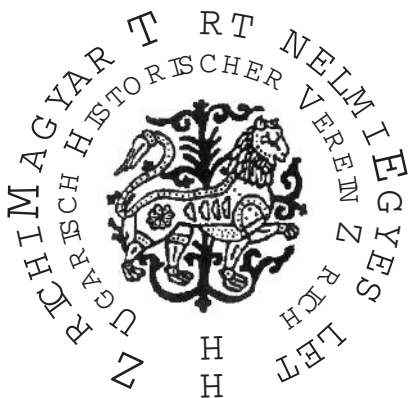
ZRINYI MIKLÓS

Ungarisch Historischer Verein Zürich

Csihák György

Magyar nempolitikai írások

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület kiadványa

Budapest – Zürich
2002

Ezen irat figyelmes olvasása két órát igényel

ISBN 963 86100 0 X

Felelős kiadó a szerző

*Zepetnek Nyomda, 8171 Balatonvilágos
(& 7 (88) 480-511
Felelős vezető: Töttössy Péter*

Tartalom

Medvevadászaton	7
Gondolatok történelemkutatásunk állagáról	10
Gens Hungarorum – a magyar nemzet	18
A Nizzai Szerződésről	24
Fejtetőre állt világ	33
A jövőd	39
A NŐ	41
Függelék	
Tartalom	
Csihák György: Beszélgetés népemmel a hazánkról	46
Csihák György: Válasz népem kérdéseire a hazánkról	47
A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület	
eddig megjelent kiadványai	48
Előkészületben	49
INFO	50

Medvevadászaton

Szerelmes brátim – én állatbrát is vagyok. Ha láték a földön egy bogarat, úgy irányítom léptimet, hogy feltétlen kikerüljem. A csigát, amint csillogó útján házát vonszolá felveszem a kemény útról, s valami zöldsévetbe továbbbitám.

Vadászaton életemben soha nem jártam. Igaz, ügyetlenkedtem vajmi halnépség fogása körül, de nem tudom, hogy az vadászat-é? Ha rajtam múlna, valamennyi nyúl, madár, béka végelgyengülésben múlna ki. Delfinről, lóról, s másegyéb emberbrátról itt szó se essék!

Illik viszont, szót ejtenem, egynémely fogyatékoságimról. Például, hajdanvolt, gondtalan ifjúi koromban belékeveredtem egynémely derék disznó leöletésébe. Ilyenkor főleg a delikvens fülét, vagy farkát, esetleg a pracliját szorongatám, utóbb szalonnáját vagdosám, majd penig – oh, kegyelem árva fejemnek! – vidám torában is tettetárssá züllék. Töredelmesen bevallom – most már amúgy is mindegy – ez a szenvedélyem máig hatalmában tart: vidáman szürcsölöm az abalevest, kedvelem a töltött káposztát sok füstölt hússal, kolbásszal. A friss pecsenyének még a gondolatára is nyálam csordul, kiváltképp, ha jó fokhagymás, köménymagos! A torról emlékezetemben mára, inkább csak a vidámabb dolgok maradtanak, mivel oly helyre már rég nem hivatok. Kevéssé lehet ez magam érdeme, inkább arra vélem az ügyet, hogy a gyilkolásra mégiscsak hajlamosabb ifjak, tőlem, egy kisnyugdijastól, már mit sem reménylenek.

Viszont, gyermekkorom óta foglalkoztat egy furcsaság. Többször megfigyeltem: ha egy ólban több disznó volt, amint a kommandósok az ólfele lódultanak, az előre kiválasztott ügyfél iszonyatos visítózással menekülni kezdett. A többiek viszont, kedves, ferde szemükkel kíváncsian nézegettek a hóhérokat, kurtákat röffentettek feléjük, kunkori farkincájukkal vidáman csapkodtak, mintha az egész lapáliához semmi közük se lenne.

Kést, én kérem, soha senkibe nem szúrtam. Lehet, hogy nem hálnék éhen, ha ezen múlna, de ezidáig még nem derült ki. Pedig voltam már éhes, sőt éheztem is eleget. Annak idején, némi borzongással figyeltem édesanyámat, aki egészen a libáig fölfelé lenyakazott mindenféle aprójószágot, hogy három fiát etetni tudja. Az, a székely asszony volt, nem a zongoraművész.

Vágtunk mi kérem kecskét, még disznót is – de segítséggel. Akkoriban ez minden jobb családban is megesett.

Hanem, a medvevadászat, az mégiscsak más. Ki tenyészt otthon

medvét, hogy lakodalomkor levágja?

A medve nagy, a medve erős. Eredeti, természetes állapota a szabadság. Vannak népek, amelyek misztikus ősziket tisztelik formájában. Amerikában turista utakat szerveznek a medvék birodalmába. A békés turisták karnyújtásnyira megközelítik a világ legnagyobb medvéit, akik eközben békésen üzik mindennapos foglalatosságukat, ha nem veszélyeztetik őket. Mármint, a medvék felfogása szerint.

Imént mondtam, hogy a medvevadászat, az valami más. Ezt onnan tudom, hogy nemrégiben filmen láttam. A főszereplőt azért vadászták, mert bocsait védeni merészelt. Állítólag igaz történetet játszottak. A vége az volt, hogy a sok sebből vérző főszereplő lelövésére készült a Vadász. Biztos volt a dolgában: kutyái ugyan mind elvesztek, de a főszereplő is legyöngült, menekült, elbűjt. Vadászunk inni készült egy forrásból. Vigyázatlan mozdulatával fegyverét meglöké, mire az néhány méternyit csúszott a hegyoldalon. Amikor vadászunk lehajolt érte, a főszereplő egyszeribe fölélé emelkedett. Vadászunk úgy maradt, földig hajolva, fölötte a Főszereplő. Mindhárman fölfogtuk a dolgot: én is, a Vadász is, a Főszereplő is. Erre ment az egész. Ekkor a Főszereplő csendesen megfordult és lassan, méltóságteljesen elcammogott, a Vadász nem lőtt, benem pedig megfogalmazódott ez az írás.

Megelőzően láthattam a vadászatot. Több ember, kitűnő felszereléssel, lóháton, egy csapat megbízható, az ilyesmiiben jártas kutyával megindult.

Az emberek, ki ezért, ki azért, sorra lemaradoztak.

Maradt a Vadász.

Először a kutyákat küldte a medvére. Vad ugatással, fürge ügetéssel fölverték a szagot, a nyomot, s hamarosan utolérték medvémet, aki eleinte méltóságán alulinak vélte, hogy a négy lábú csahosokkal mérkőzék. Levert a szemtelenebbjének egy-egy pofont, akik rögvést vinnyogásra fogták a dolgot. Mikor aztán látta a Főszereplőt, hogy a maradék kétlábú is közelít, kezében a villámmal, fölfogta, hogy nem babra megy a játék. Sok sebtől vérezett, néhány eb pióca módján csüngött rajta. Ekkor, egyetlen pillanat alatt széthajigálta kölönceit: ki egy sziklán végezte, ki egy fa ágán, ki a szakadékban. Egészségesen élve egy se. Főszereplőnk ekkor tűnt el a vadász szeme elől.

Émelyeg a gyomrom, ha valamely oknál fogva végignézek, az utóbbi időben divatosná váló állatfilmet. Az arénában is mindég a bikának drukkolok, remélve, hogy valamiképp csak elkerüli a halálos dőfést. Azt viszont már nézni se tudom, amint a kedves oroszlán kergeti, majd leüti a kecses gazellát. Aztán melléfekszik a sok ásitózó oroszlán, az is, amelyik

a hajkurászásban részt se vett, s vidáman tépdesik gazellánkat, s bájos mosollyal nyaldossák a vérét, egymás pofájáról is.

Állítólag a sakál és a hiéna is a kutya rokona. Ha a medve túl sokáig türelmes, megesik, hogy a kutyák győznek. Az oroszlánok után a hiénák és a dögkeselyűk jönnek és osztoznak a maradványon. Van olyan keselyű, aki a csontot is megeszi.

Akkor pedig a türelmes állatból nem marad semmi, még történelme se.

Gondolatok történelemkutatásunk állagáról

Gyakorta kérdezik, hogy miért foglalkozunk a történelemmel, kiváltképp minek az őstörténettel? Az embereket nem érdekli! Aki csak egy kicsit is ismeri a viszonyokat a magyarság körében, megállapíthatja, hogy mindenkit inkább érdekel az, ami nap mint nap körülöttünk történik: benzinár, lakásépítés, utunk Európába. Igazolja ezt az állítást a vonatkozó rendezvények látogatottsága, a résztvevők ott tanúsított magatartása.

Nem gondolom, hogy ezt az áradatot akárcsak befolyásolni tudom itt és most, néhány perc alatt. Szabad legyen mégis néhány gondolatot megkockáztatnom.

Sokféle fogalmazásban ismert a tény, hogy egy népet úgy kell elpusztítani, hogy elveszik történelmét. Én is tanultam nagy költőnk híres mondását: „Nyelvében él a nemzet!” Igaz is. Csakhogy Svájcban, ahol a nemzet négy „nyelvében él”, és oly egységes, mint egy másik se Európában, ott tanultam meg, hogy *egy nemzet igazában történelemtudatában él*, ami őstörténetével, nemzeti mítoszaival születik. A történelemtudat pedig a nemzettudat alapja, amelyet az egészséges nemzeti történelemírás és történelemoktatás teremt és őriz. Mi magyarok mindezek híjával vagyunk, talán évszázadok óta. Ez lehet a mélyenfekvő oka őstörténetünk iránti sekélyes érdeklődésünknek és nemzettudatunk zavarának. A zavart tudatú népek pedig nem isten-arcú, hanem torzarcú társadalmat hoznak létre, miáltal – a történelem kérlelhetetlen logikája folytán – önön sírjuk megásóivá válnak. A történelem próbáit csak kemény tudatú, hazájukat, fajtájukat igazán szerető népek tudják állni, katonáik pedig, meg kell őket védjék, ha kell, életük árán. Ha netán valaki e gondolatokat túlzónak véli, tisztelettel kérem, szíveskedjék megengedni néhány közismert tény fölelevenítését.

A csak vallásilag különböző szemita népek évtizedes küzdelmükkel valamely talpalatnyi földért, embereik ezreit áldozzák – indítékaik őstörténetükben keresendő. De maradhatunk a Kárpát-medencében is. A körülöttünk élő népek köztudottan, kitalált őstörténetükre alapozva – *úgynevezett nyugati barátaink segítségével megszerezve* – elvették, vagy magukénak tartják mindmáig, több, mint ezregyszáz éves hazánk egész területét és szemünk láttára alakítják új államaikat és hirdetik leendő államhatárait. Az Osztrák-Magyar Monarchia részeként, az első világháborút velünk együtt elvesztő Ausztria, mindmáig hangoztatott

őstörténeti indokaival, elvette Nyugat-Magyarországot, megalakítva rajta Burgenland nevű szövetségi államát, s nyíltan hirdeti igényét további 1100 négyzetkilométer magyar területre. A „Deutsch Westungarn“ című könyvüket bárki megveheti Kismartonban, az Esterházy palota előcsarnokában. Ott árusítják akkor is, amikor jeles magyar politizálók ott találkoznak valamely mostani, vagy előző osztrák kancellárral, amikor golfozni indulnak. Nemrégiben, európai nyomásra ott, Burgenlandban is megjelentek a kétnyelvű települést jelző táblák. *Négy* település határában kiírták a nevét *magyarul* is, *horvátul pedig negyvenhét* település határán. Az újabban magyar névvel is tisztelt településeken azóta se történik semmi. Ám a horvátok az ő településeiken teleírnak mindent horvát szövegekkel: az óvodát, az iskolát, a kocsmát, de a postát és a vasútállomást is. Felsőőrött viszont, a kétnyelvűeknek hirdetett gimnáziumban semmit sem írnak ki magyarul, a horvát nemzetiségű igazgató a magyar nemzeti ünnepeken kirándulást rendel el nem egyszer. A magyar nyelvű misén a magyar pap megtiltja a magyar himnusz éneklését, de még a Boldogasszony Anyánk kezdetű éneket is.

A legutóbbi tartományi választás alkalmából Burgenland szövetségi állam gyűlésébe bejutott a zöldek pártja két képviselővel. Ez a két képviselő a gyűlés első ülésén – élve európai jogaival – horvátul beszélt és minden képviselőnek adott egy-egy horvát-német szótárt.

A II. Vatikáni Zsinat határozatára, a nyáj joga, hogy az Istent anyanyelvén tisztelje. Ezért a Szentatya, a horvát-német-magyar anyanyelvű László püspököt rendelte Burgenland katolikusai élére, aki utolsó bérmálása alkalmával Alsóőrött arra kérte híveit, hogy énekeljék el kedvére, a „Boldogasszony Anyánk“ kezdetű ősi magyar éneket. A szomszédos Großpetersdorfra osztrákosított Szentmihályfalván, Burgenland új püspöke, nemrég mutatta be új lelkipásztorukat, dr. Albert Kanayochukwu Obienfuá-t, Ausztriában továbbképzett nigériai papot.

Aki azt gondolja, hogy mindennek semmi köze őstörténetünkhöz, történelmi tudatünkhöz, vagy akár Európába való menetelésünkhöz, az majd észretér, amikor felébredése keserűbb lesz, mint az elmúlt tíz évben bármikor. Erősen hangsúlyozandó viszont, hogy a *magyarság körében szomszédainkkal szemben gyűlöletet sehol se tapasztalok*.

Ezekután vessünk rövid pillantást történelemtudományunk, kiváltképpen őstörténet-kutatásunk mai állagára.

Ma már történelmi igazság, hogy 1944. március 19-én, *Hazánk területének maradék egyharmadán is elveszítettük nemzeti önállóságunkat, történelmi jogfolytonosságunk pedig mindmáig megszűnt az 1946. évi I. törvény* életbeléptetésével*. A Szovjetunió Vörös

---

*A Magyar Köztársaság Alkotmánya

Hadseregével hazánkba küldött helytartók, tisztában voltak a hatalom rejtelmeivel. Az csak véletlen volt, hogy a Magyar Tudományos Akadémia akkori tagjai egy máig ismeretlen meszesgödörbe, sósavval töltött kőteknőbe, egy arhipel gulagra, vagy családjukkal együtt, évekre, egy falusi baromfióllba kerültek. Akadémiánkat megszállták az új urak, akiknek képzettsége mindmáig fölöttébb tisztázatlan, követőik többnyire a Szovjetunióban szerezték magyar akadémiai illetékességüket. Ezek az urak, azután, demokratikusan választják a többi akadémikust, akik megmondják ki a tudós, ki kerülhet állami egyezmény alapján, valamely külföldi intézménybe, ahonnan időről-időre, mint a nyugati magyarság, vagy mint a nyugati tudományos közönség képviselője, megjelenik hazánkban. Tisztelet a kivételnek – megjegyyezve azt a régi igazságot, hogy az a legjobb kém, aki nem tudja, hogy ő kém.

Az ő fogalmazásukban egyes néprészeink előélete vándorlás, a kor legmagasabb szintjén végrehajtott haditeljesítményünk, a honfoglalás és az azt követő hadjárataink fejvesztett menekülés és rabló kalandozás – mintha fizetett ellenségeink írják.

Az ő történelemírásukban szóra sem érdemes, hogy a kor két birodalmát, a bizáncit és a német-rómaid túléltek, 900-tól 970-ig minden háborúban megvertük, mert abban a korban fegyvereinknél, hadseregünknel nem volt jobb a világon. Hogy Európa földjén elsők között alapítottunk egységes és keresztény államot, s királyaink a pápától olyan jogokat nyertek, mint amilyent senki más, miáltal maguk is apostolok, akár a pápa. Hogy lovasműveltségünkől mi hoztuk Európába a küldöttek rendszerére épülő országgyűlés intézményét. Hogy hamarabb volt írott alkotmányunk, mint Európában bárki másnak. Hogy Szent Koronánk és Korona-eszménk az egész újkori, keresztény Európában egyedülálló alkotás. És így tovább.

A magyar őstörténet kutatásának ma nincs érdemleges kutatóműhelye, pláne nincs a tudomány mai szintjén. Nincsen egyetlen, nemzetközileg elismert, nagyírú történelem kutatónk. Nincs magyar összehasonlító nyelvészet, mert ahhoz 100-120 nyelvet kellene rendszeresen összehasonlítani. Nemcsak az ősi nyelveket nincs aki tanítsa, de ma már ógörögül, latinul se tudnak. Nincs kutatóműhelye az ősi magyar írásnak, zenének. Nincs antropológus, szerológus, botanikus, génkutató, aki akárcsak a feltárt sírok anyagát feldolgozná. Már régész sincs elég. Kit érdekel a magyarok őstörténete? Magyarországon a társadalomtudományban, jelesül a történelemtudományban nincs okunk tartani a viszszarendeződéstől. Még a fordulat se következett be.

Ebben a helyzetben, őszinte sajnálatomra kell kijelentem, hogy az

egyetemes magyarságnak egyetlen olyan tudományos kutatóműhelye van, ahol a nemzeti történelemkutatás, történelemírás, történelemoktatás tovább él és ez a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület. Nem azért mondom, mert én vagyok az elnöke és azt sajnálom, hogy igaz.

Ellentétes híresztelések dacára, a szovjetek csak ritkán avatkoztak a részletekbe. Szakértőik ott ültek a hivatalokban, ellenőriztek minden, még legtitkosabb részletet is, de közvetlen beavatkozásra csak ritkán vállalkoztak. Nem így a magyar őstörténet kutatása terén. Szakembereinket időről-időre Moszkvába rendelték és a legapróbb részletekig kikérdezték, utasításokat adtak nekik, előírták, hogy mit taníthatnak, mit mondhatnak és mit nem. Tudvalévő, hogy korai történetünk számos színhelye a volt Szovjetunió területén van. Ezekben a területeken csak a szovjetek végezhetek komoly tudományos föltárást. Tőlem többször kértek a Magyar Tudományos Akadémia akkori vezető beosztású, a magyar őstörténelemmel foglalkozó szakemberei szerény mennyiségű nyugati pénzt, hogy legalább egy-egy fő az ilyen ásatásra kijuthasson, amit katonák biztosítottak és a hívatlan vendég közeledtére felszólítás nélkül lőttek. Ezek a magyarok azt is elmondták, hogy pl. az Akadémiánk régészeti intézete nem „Magyar Régészeti“, hanem csak „Régészeti Intézet“. Ha valamely főnök pl. római szeretett kutatni, akkor a véletlenül talált magyar, avar, vagy más régészeti emlékeink tőlük gyakran veszendőbe mehettek.

Köztudott dolog, hogy a 19. század elejéig nemzeti emlékezetünkkel, mítoszainkkal, krónikáinkkal összhangban, a magyar iskolákban azt tanították, hogy a szkíták, vagy szittyák leszármazottai vagyunk, s így rokonnaink a hunok és az avarok, tehát a nagy eurázsiai műveltség részei vagyunk.

A 19. század közepén a Grimm testvérek nyelvészeti fölfedezései az őstörténeti kutatás új, nyelvészeti irányát indították, amit lemásolva, híveik sokfelé, mindmáig fönntartanak – ezáltal már nem követve a nyugati újítok példáját, akik ezt a 19. századi ósdi göncöt mára már többségükben csendben levetették. Így lettünk mi viszont – és tankönyveink tanítása szerint – maradtunk mindmáig finnugorok. Az észtsországi Tartunban 2000 nyarán tartott finnugor kongresszuson két magyar államtitkár volt, akik ott bejelentették, hogy a magyar kormány november 1-ig, a rokonépekkel való együttműködésért felelős személyt állít.

A magyarországi hivatalosított történelemkutatás békája mindmáig ugyanabban a 19. századi állótóban lakik. Arany János, a Magyar Tudományos Akadémia titkára, aki mindmáig minden kétségen fölül, a magyar nyelv legjobb ismerője, „Az orthológusokra“ címmel így vélekedik

a nyelvtudomány ama kísérletéről:

*De mivel verba valent usu,
Halad a nyelv, akárhogy nyúzzu(k).*

*Kisütik, hogy a magyar nyelv
Nincs, nem is lesz, nem is volt;
Ami új van benne, mind rossz,
Ami régi, az meg tót.*

*Boncold csak nyelvész! Hát baj, hogy az áldozat elvész?
Tartozik ez terád?... Egy biztos: nem anyád!*

*Ahogy indult a nyelvészet árja:
Árpád nyelve csak ferdített árja.*

*Ezután már hiába
Küldtök vissza Ázsiába.
Illünk az orosz igába,
A nagy Szláviába.*

Van több is, szívesen ajánlom mindenki olvasatára.

A tudomány addig él, amíg képes az új adatok befogadására. Ha erre többé nem képes, vagy ezt nem akarja, akkor dogmával van dolgunk. Ilyen például a vallásos hit, ahol a bizonyítás egyáltalán nem fontos, vagy más természetű, például metafizikus. A tudomány általában logikus tényekkel dolgozik, ezek materialisták és a feldolgozás módszere általában dialektikus. Természetesen létezik a hittudomány is, ahol többnyire föltételeznek egy végső értelmet, egy végső mozgatót, nevezhetjük Istennek, ebben az esetben a dolgokat, az összefüggéseket nem szükséges lépésről lépésre, mondjuk dialektikusan, az anyagi világ feltárt törvényei szerint láttatni, hanem itt, a legtöbb esetben ezek helyébe lép a hit és az Isten.

Nos, nézzünk néhány példát arra, hogy ahol él a tudomány, hol tart az őstörténet-kutatás – miközben a magyarországi kollégák még mindig a „halszagú atyafiságon” és a „szumér ötleten” kacarásznak, és az 1100 évvel ezelőtti honfoglalásunkkal kapcsolatos ötleteiket vitatják.

Mexikóváros néprajzi múzeuma világviszonylatban is egyedülállóan nagyszerű. Bejáratánál néhány korai azték és maja sír – *benne lócsont*. Ez a ló, tehát nem tudta, hogy őt a spanyolok hozták Amerikába és ott

elvadult. Megmentett freskótöredéken látható fehér, barna és fekete ember. *Ők Kr.u. úgy egy-kétszáz évvel még nem tudták, hogy a színes bőrű ember miként kerül Amerikába.* A maják vércsoportja B – mint az ázsiai emberé és sokan születnek mongol folttal, de az észak-amerikai indiánok vércsoportja A – *ők nehezen jöhettek Ázsiából a Bering- szoroson.* Az ottani oktatási minisztérium által iskolai oktatásra ajánlott könyv elején olvasható, hogy a maják az Atlantiszról származnak. Minden főemberük kígyó, azaz sárkány, majául *kán.* A főisten Quetzalcan – a fehérbőrű tollaskígyó, aki majául még Kukulcán. Az esőisten Csák, elefánt ormánya van, noha Amerikában elefánt soha nem volt.

A világ egyik legjelentősebb televíziós társasága nemrégiben egy Dél-Amerikában forgatott francia filmet sugárzott. Bizony, franciáknak ott semmi keresnivalójuk, mégis óriási erővel kutatják az inkák műveltségét. Hangsúlyozni kívánom, hogy ez elsősorban nem pénz, hanem szemlélet kérdése. Nos, a kutatókat lenyűgözi az a tény, hogy az inkák 92 év alatt, 1440-től 1532-ig annyit építettek, mint a kínaiak kétezer év alatt. Eközben akkora országot szerveztek, irányítottak, elláttak és védtek, szárazon és vízen, mint fél Európa. Honnan jöttek? Honnan hozták ezt a kész tudást? A francia tudósok szemrebbenés nélkül beszélnek *ötvenezer éves emberi műveltségről.* Ez csak azt lepi meg, aki nem tudja, hogy Ausztrália és Új-Zéland őslakói is ötvenezer évesnek vallják műveltségüket – amit a tudomány is igazol. Derék franciáink számára természetes dolog, hogy a legrégebb időben közlekedtek az emberek a világrészek között, amit Heyerdal is bebizonyított.

Az utolsó inka, halálos ágyán megmondta, hogy öt év múltán, pontosan mikor fognak keletről sápadt arcú emberek érkezni, akik birodalmát elpusztítják. A fia megfogadta, hogy országát megvédi és amikor a kis csapat spanyol, pontosan a megjövendőlt időpontban partraszállt vérba-jos vezérével, az utolsó inka fia, kétszázézer emberével megtámadta, de, amint tudjuk, a rablók diadalmaskodtak. De hogyan!

Nos, a televízióban láthatjuk: ma a kutatók, számítógépük képernyőjén, a világ bármely pontján, bármely időben megjelenítik a csillagos eget és azon bemutatják a csillagok mozgását. Láthatjuk és elmagyarázzák, hogy mely jelenségek alapján jövendölhetett az inka. Új tudomány született: a régészeti csillagászat – asztro-archeológia. Szívesen megtudnám, hogy mikor lesz egy ilyen egyetemi tanszékünk? Remélem Nimród ősatyánk segítségünkre lesz. *Hangsúlyozni kívánom, hogy én tudományról beszélek és nem az újabban Magyarországon is nagy népszerűségnek örvendő sarkatánokról, akik pont azt célozzák, amit kutatóink önmagukhoz méltatlannak tartanak, leginkább azért, mert nem*

veszik a fáradságot, hogy megtanulják. Így viszont a sarlatánok nemcsak jól élnek, de kezére játszanak a tudomány patópájlainak és egyúttal lejárattják mindazokat, akik a tudományban valódi, friss levegőt hoznak.

A Föld légkörének fölmelegedésével foglalkozó ENSZ konferencia 900 tudósa 2001. januárjában, Sanghajban figyelmeztetett, hogy a következő 80 évben a világtengerek szintje 40 centiméterrel fog emelkedni.

Nos, ismeretes, hogy a legutóbbi jégkorszak idején, Földünk jégmezői, körülbelül a Kárpátokig értek. Azóta a tengerek szintje 2-300 métert emelkedett. Emiatt nem kell csodálkoznunk azon, hogy ma a tenger vize alatt piramisokat, városokat találunk. Ez viszont azt is jelenti, hogy valaha a földrészek sokkal közelebb voltak egymáshoz, a száraz földfelszín jóval nagyobb volt mint ma. És akkor már volt ember, sőt a távolságot is könnyebben legyőzhette szárazon, vagy aránylag egyszerű vízi járművekkel, nem szükséges, hogy a történészek száraz lábbal átjuttassák innen oda, vagy ma már elképzelhetetlenül nehéz utakra küldjék a népeket.

Kitűnő példát láttam erre Tasmániában. Itt emlékeztetek a magyar múzeumok mai állapotára. Az ezeregyszáz éves évfordulónk egyetlen jelentős állami rendezvénye volt egy kiállítás a magyar nemzet múzeumában. Az akkori főigazgató, Gedai István, egyesületünk alapító tagja, ilyen formán nyitotta meg: „Száz évvel ezelőtt épült ez a múzeum. Mostanra a tatarozását se sikerült befejezni!”

Nos, Ausztráliában is pompás múzeumok vannak, Magyarországon csak álmodni lehet ilyent. Nem értem, hogy legalább a televízióban miért nem mutatják?

Tasmániában, miként Ausztráliában is, ami egy ország, egy sziget és egy világrész – azzal foglalkoznak, hogy miként jött létre az ottani különleges állat- és növényvilág? Nos, űrhajókról készített felvételek segítségével elkészítették a Földgömböt víz nélkül, majd megmutatják ugyanezt tengerrel, különböző korokban. Mivel a tenger ma is sok helyen alig 20-30 méter mély, így például Tasmánia összefüggött valaha Ausztráliával – no, és a világrészek is másként néztek ki, a tenger pedig jóval kisebb volt. Így tehát Ázsiából aránylag könnyű volt eljutni Ausztráliába, miáltal az őslakóknak igazuk lehet, amikor azt állítják, hogy északról jöttek.

A Science 2000. novemberi számában beszámolnak az európai génkutatás legújabb eredményeiről. Ezek szerint, a legutóbbi európai mutáció a mintegy 40 ezer éves bükki kultúrához kapcsolódik. Ennek a génje ma a legtöbb esetben megtalálható a kárpát-medencei mintában, a tőlünk nyugatra élő népeknél viszont szinte teljesen hiányzik.

Ezek után már csak hivatkozom más helyen közreadott néhány

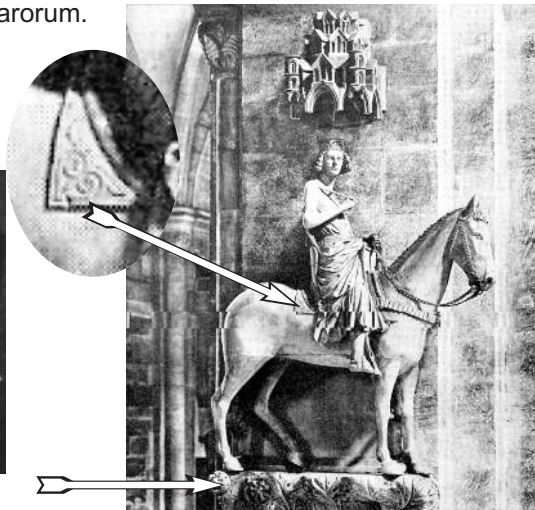
adatokra, amely szerint francia régészek napjainkban találták meg Tutanhamon fáraó szoptatós dajkájának a sírját. A dajka neve Maja. A baszk legendakör szerint, az Eget és a Földet, a Világot Maja istennő teremtette. Ezt a nevet megtaláljuk az indiai és a maori legendakörben is illetőleg naptárunkban, ahol egy hónap neve.

Az indiai magas és a maja számrendszer mind az írását, mind a kiejtését tekintve azonos. Dunhuang barlangjában, ahol a hunok 4500 m² színes falfestményt hagytak ránk, gondos vizsgálat után, éppúgy nem találni égésterméket, mint Egyiptom, vagy a maják piramisaiban, ahol szintén csodájára járnak a színes festményeknek. Hogyan világítottak itt és ott? A piramiskutatás eredményeként megállapítják, hogy a piramisok rendszere behálózta a Földet. Piramis van nemcsak Egyiptomban, a Közel-Keleten és Amerikában, de Japánban még a tenger alatt is, Indiában, Svédországban, Spanyolhonban, Angliában, Tenerifán. Szicília szigetén eddig 14 piramist föltártak. Kínában, Sánsziban, ahol az agyagkatonákat találták, a még föltáratlan császársír egy piramis. A zempléni fejedelmi síron is kő piramis állt, a temetkezési mellékleteken gyönyörű palmetták vannak – miként a Sánszi agyagkatonák esetében, akik egy hun sereg részét képezik. És ott van Álmos-Árpád népének palmettája a bambergi lovason.

Csak bízni tudok abban, hogy őstörténet-kutatásunk is visszatér azokhoz a gyökereinkhez, amelyből legalább ezer éven át a Kárpát-medence népei együttélésükhöz az erőt merítették, s lettek a Szent Korona népe, a Gens Hungarorum.

*Palmettás nyeregdisz
a zempléni fejedelmi sírból*

A bambergi lovas

Gens Hungarorum – a magyar nemzet

Európában egy nép van és az a magyar, amelynek Kr.u. 800 táján saját betűírása volt. Ez az írás az u.n. székely magyar rovásírás. A kárpát-medencei Haza biztosítása és megszervezése során, Európa földjén létrejött az első olyan egységes keresztény királyság, amely alapítása helyén mindmáig fennáll: *a Magyar Királyság. Ennél Európában csak Szent Péter széke régebbi és állandóbb.*

Lovasműveltségünkől *mi hoztuk Európába a küldöttek rendszerére épülő országgyűlés intézményét és miénk a Corpus Juris Hugarici-ban összefoglalt, Európa legrégebb írott alkotmánya, ami a Vérszerződéssel kezdődik. Gerincét alkotja Szent István Intelmei (1030), az Arany Bulla (1222) és a Szent Korona-eszme, vagy tan, amit már szabatos jogi formába öntve megtalálhatunk az u.n. sarkalatos törvényekben (1351).*

Az a nyelv, amit ma magyarnak hívunk, már biztosan a Kárpát-medencében volt, mielőtt Álmos-Árpád hadai megjelentek és a tudományban senki sem vitatja, hogy máig ennek a nyelvnek legalább háromezer éves múltja van. Shakespeare (1564-1616) korának nyugat-európai nyelveit a mai nyelvre le kell fordítani: az angolt angolra, a németet németre, stb. Nem így a mi nyelvünket: az Ó-magyar Mária-siralom már fordítása idején (1280 táján) magyarul szebb mint a latin eredeti. Balassi (1554-1594), Tinódi (1505-1556) nekünk nemhogy érthető, de csodálatosan szép verseket írt, méghozzá sajátos magyar stílusban.

Mindezek dacára I. István királyunk – feltehetőleg a soknyelvű népre tekintettel – az akkor már holt nyelvként tisztelt latint tette hazánkban – mai fogalmaink szerint – hivatalos nyelvvé. Miáltal elejét vevé a nyelvi torzszalkodásnak. Európában egy állam van, a magyar, ahol 1846-ig a latin volt a hivatalos nyelv, ami – egyebek mellett – azt is jelentette, hogy a hivatalos iratok óriási többsége latin nyelven készült. Eközben a magyar nyelv is továbbfejlődött, amit nemcsak gazdag népi irodalmunk bizonyít, hanem a családi levéltárak bőséges iratanyaga is. Példaként említhetjük a horvát származású Zrínyieket, akik három nyelven is irodalmi értékeket alkottak: horvátul, magyarul és latinul.

Mára a *magyar nyelv*, noha gyökereit, korát, sokféle módon magyarázzák, minden bizonnyal, *az összes élő nyelv között az egyik leggazdagabb.* Nincs nagyobb kifejezőerejű nyelv.

A régi idők latin írásbelisége történelemtudományunkban sok galiba forrása. Ez részben arra vezethető vissza, hogy ez a latin írásbeliség aránylag rövid idő alatt megszakadt. Mi magyarok nemcsak „táblabíró

nép“ vagyunk, hanem igen tehetségesek is. Így lehetséges, hogy az ősi magyar kifejezéseket igen pontosan tudtuk latinul visszaadni, sok magyar gyönyörűen tudott latinul is írni és beszélni. Ezeket a szövegeket nem volt szükség mind egyidejűleg magyarra fordítani – hiszen értette, aki akarta. Később viszont a fordítással – sok minden történt. A magyarra való áttérés nagyjából egybeesett a nyelvújítás korával, amikor buzgó nyelvújítók azt gondolták, hogy nyelvünk ázsiai ősképződmény és elparlagiasodott, részben a latin, majd a német nyelv erőltetése folytán. Miközben harcoltak a germán befolyás ellen, mégiscsak a nyugati példákat követték – nyelvünkől irtották archaikus, ma már megmondhatjuk: őseredeti tulajdonságait. Gyakorlatilag elveszítettünk számos igeidőt, de szót is, az értelmek pedig sok esetben összezavarodtak. Nem lévén helyesírási szabályzat, a sok idegen eredetű pap, ha magyarul írt, gyakran összekeverte a latin és a magyar szót, a latin és a szláv betűt. Így lett például Szerviából Szerbia. Talán nem is véletlenül.

Vallás terén ez a reformáció kora – amikor sok minden máségyebet is reformálni igyekeztek, nemcsak nyelvünket. A Bibliát latinról magyarra kellett fordítani – szótár akkor még nem létezett. Károli Gáspár (1529-1594) ebben a munkában kitűnő segítőtársra talált Szenczi Molnár Albertben (1574-1639), amennyiben kijavította Bibliáját. Nemcsak a két nyelvet ismerte kitűnően, hanem jó stílusérzéke is volt, miáltal Bibliájuk még elég híven tükrözi a magyar nyelv egykori báját. Kettőjük nevéhez köthető az első latin-magyar szótár is.

A szótár tökéletesítését Pápai-Páriz Ferenc (1649-1716) végezte el. Szótárát halála után is többször kiadták. Ezek a szótárak összevetve mai szótárakkal, a tárgyilagos kritika szerint esetleg nevezhetők hibásnak. Egy szempontból viszont pótolhatatlanok: korai történelmünk latin nyelvű forrásait csak ezen szótárak segítségével szabad vizsgálni. Finál Henrik szótára (a 19. század végéről) már – ebből a szempontból – csaknem hasznavehetetlen. Többen rámutattak arra is, hogy az *újabb szótárak* nagyobb részletességük, technikai tökéletességük mellett, *gyakran nélkülözik azokat a kifejezéseket, utalásokat, amelyek korai történetünk latin nyelvű forrásainak pontos megértéséhez elengedhetetlenül szükségesek*. Latin nyelven írott törvényeinket ebből a szempontból is vizsgálnunk kell. Például nem feltétlenül szükséges azon igyekeznünk, hogy szószerint mindent lefordítsunk. Példaként említem a Tihanyi Apátság Alapítólevelét (1055), amelyben köztudottan nemcsak számos magyar szóra akadtak, hanem tartalmazza első összefüggő magyar nyelvemlékeinket is. Csak sajnálni tudom, hogy többszöri, írásbeli figyelmeztetés ellenére, a Tihanyi Apátságban kiállított alapító levél alá ott ezt írják: „Az

első finnugor nyelvemlék.“ Nem tudni olyan francia, angol, német nyelvemlékről, amely alá nem azt írják, hogy francia, angol vagy német, hanem, helyette, hogy „indogermán“. Az már csak részletkérdés, hogy nem az „első“, csak mint összefüggő nyelvemlékünk első, mert pl. bizánci krónikákban több száz évvel korábbról is vannak *magyar* nyelvemlékeink. Ez is egy példa a hatalmi erőlködésre, ami azt se bánja, hogy elvész a magyar, csak a finnugor legyen! – akkor is, ha történetesen nem is igaz. A „finnugor“ különben is egy nyelvtudományi műszó; nincs, a tudomány mai állása szerint, soha nem is létezett, se finnugor nép, se finnugor nyelv, se finnugor őshaza.

Közelebbi tárgyunkra térve, vissza kell kanyarodnunk a *sarkalatos törvényekhez*, közelebbről az úgynevezett ősiségi törvényhez. *Ebben a törvényben*, mint az írott magyar alkotmány részében, *találjuk a magyar állameszme mindmáig érvényes kifejtését*. Egyéb írásaimban* erről már bőven szóltam, itt csak – egy további cél érdekében – a legfontosabbakra hivatkozom.

„*Sacra Corona radix omnium bonitum et iurium*“, azaz a Szent Korona minden javak és jogok gyökere. A magyar király – akit a magyar az országgyűlésben, vagy a nemzetgyűlésben választ – „*Caput Sacrae Coronae*“, azaz a Szent Korona Feje, tehát csak a feje (és nem uralkodó, király stb.). A magyar nemzet „*Membre Sacrae Coronae*“, azaz a Szent Korona Tagja. A kettő együtt a „*Corpus Sacrae Coronae*“, azaz a Szent Korona Teste – vagyis a magyar nemzet. A „magyar nemzet“ fogalma Európában egyedülálló alkotás, semmi köze, az Európa más vidékein, jóval később kialakított nemzetfogalomhoz. Ha a nemzetet vallási szempontból akarjuk csoportosítani, akkor vannak római katolikusok, reformátusok, stb. Ha a nemzetiség alapján csoportosítunk, akkor vannak magyarok, szlávok, németek, oláhok stb. Ha ezen belül pl. a németeket akarjuk csoportosítani, akkor vannak szászok, cipszerek, svábok stb. Ha a szlávokat csoportosítjuk, vannak ruszinok, tótok, szerbek stb.

A magyar állam területe a Szent Korona területe, az állam lakói a Szent Korona polgárai, alkotmánya a magyar történelmi alkotmány – és mindezek megtestesítője a Szent Korona.

„*Sacra Regni Hungarici Corona*“ – Magyarország Szent Koronája nem vallási fogalom, hanem a hagyomány által *megszentelt* évezredek jelvénye a magyar államiságnak (és nem a királyságnak, pláne nem valami Habsburg királyságnak). *Sacra* és nem *sancta*, mint az isten, a Szent Szék, a szent Atya, a szentek stb. Nem az uralkodó (*rex*), hanem az ~~ország (regnum)~~, a magyar állam folyamatos főnnállásának jelképe.

* A magyar nemzet melltja stb. ISBN 963 85684 6 1

A magyar nemzet tehát nem etnikai, nem nyelvi, hanem szellemi közösség, és fogalom. De akkor mégis: miféle közösség, miféle fogalom? Szégyelnem kell, hogy magyar vagyok? Törekednem kell arra, hogy ne legyen magyar nemzet? Hogy megszűnjön? Tényleg háborúba visz a nemzet, viszályt kelt, elavult? Nézzük a latin eredetét és induljunk ki koronánk nevéből: Sacra Regni Hungarici Corona.

Egy előadásomon valaki figyelmeztetett (óh! – latin nyelvünk!), hogy rosszul fordítom a nevet: a korona rendben van, a szent, az ország úgyszintén – de hol van ott, hogy „magyar”? – mert azt úgy fordítják – válszoltam. Hungaria – Magyarország és így tovább. Ez igaz – veté közbe az illető – de hol van ott, hogy „magyar” – mert azt látja, hogy *hun*. Utána néztem: mindenki téved, *neki van igaza*. Mindenek előtt: ősi neveket nem szabad lefordítani. Úgy kell hagyni, ahogy van. Ez szigorú szabály a tudományban. A „Hungarici” három szótagból áll. Az is megállapítható régi iratainkból, hogy a *magyar király* (így fordítják!): *Rex Hungarorum*. A rex az király, a következő három szótagból az -orum és főtebb az -ici – latin végződés. Ez rendjén van. Minden nyelvben lehet kölcsönszó, amit a nyelv a maga rendjében ragoz. Telefonálok, bekapcsolom a televíziót stb. A -gar igen régi nyelvből kell legyen, de nem latin, mert van Dzsungar, Kashgar, Bulgar, Ungar – ez mind terület és nép – de ezek a népek nem jártak vasárnapi misére, ite missa es-t hallgatni! Több személyt kérdeztem – nekem ez a válasz tetszik leginkább: Labat szumer lexikonjában a 333. sz. GAR, KAR jelentése kötelék, bilincs, lánc, tehát valamit közrefogó; a 376. sz. GAR, KAR vízvédő töltés. Tehát a -gar jelenthet területet és egyazon csoportba tartozó emberek közösségét. Megnéztem: az ó-törökben (=hun?) is szintén megvan a -gar, hasonló jelentéssel és ott egy nagy szóbokor.

Tehát a Hun-gar helyes fordítása Hun Ország, vagy Hunok Országá. Eszerint a Rex Hungarorum, a hunok királya, vagy Hun Ország Királya – ami nekem azért tetszik, mert a regni szó – szerintem – azért került koronánk nevébe, mert a latinul kiválóan tudó eleink, pontosan tudták, hogy a csak latinul tudó európaiak, papok, királyok, stb. így biztosan megértik, hogy nem királyi koronáról, hanem az ország koronájáról van szó. Ezek szerint Sacra Regni Hungarici Corona helyes fordítása: Hun Ország (vagy Hunok Országá) Szent Országkoronája. A kétszermond kétszermond – a jobb megértés kedvéért van.

Egyébként van egy közismert nyugati krónikai adat, amely szerint: „A hunok elfoglalták Pannóniát, amit most ők Hungáriának neveznek”.

Végül, tehát vegyük a „gens Hungarorum” kifejezést. A fordítók, kivétel nélkül „magyar nép”-nek, vagy „magyar nemzet”-nek fordítják – ter-

mészetesen mindkettő tévedés. Tévedés mindenek előtt azért, mert a nép és a nemzet két, teljesen különböző, egymást biztosan nem helyettesítő fogalom. Kellő fölkészültség nélkül, senki ne keresse ezeket a fogalmakat a lexikonban, se szakkönyvben. A kétségkívül meglévő kevés kivételtől eltekintve, valamennyi nemzetfogalom sztálini jegyeket hordoz – és akkor megindul a gyűlölködés, elindulnak a kitelepítő szállítmányok, megszületnek a nyelvtörvények stb. A nyelv – minden kétséget kizáró, általánosan elismert fontossága mellett – szabad legyen emlékeztetnem arra, hogy Györffy István 1939-ben emlékirattal fordult a vallás- és közoktatásügyi minisztériumhoz, amelyben kérte, hogy a *magyar művelődést terelje népi-nemzeti irányba*. Kérését azzal támasztotta alá, hogy nyomatékosan hangsúlyozta: „A háború után azt is be kellett látnunk, hogy egymagában a magyar nyelv sem bizonyult nemzetmegtartó hagyománynak. Akiket – főleg középosztálybelieket – a megszállott területen megmagyarosodottnak tartottunk – tisztelet a kivételnek – hamar megalkudtak a helyzettel s elpártoltak, míg a nép, ... ma is megbonthatatlan egységben képviseli a magyar nemzetet.” Majd így folytatta érvelését: „A néphagyománynak azt a szerepet szánjuk, hogy minden vonalon alapjául szolgáljon a magasabbrendű művelődésnek, de annak ne csak színt, hanem belső tartalmat is adjon.”

Tapasztalataim szerint, a *magyar nemzet fogalma* – amit az előzőekben tisztáztunk – a *legtöbb magyarországi ember számára ismeretlen*, a környezetünkben élő népekről nem is beszélve. Európa többi részén is nehéz megmagyarázni, hiszen ott mindenki mindent tud. Hát ezt – sajnos nem, ami rengeteg félreértés forrása. A *következményeit megismerhetjük*.

Nem tudtam Szenczi Molnárnál megnézni – de Pápai Páriznál igen. A *gens, gentis jelentése nemzetség* – igen nagy szóbokor alapja. Valamennyi szó az anyával, az atyával, a nemzettel, a születéssel, származással, nemzetséggel, fajjal kapcsolatos. Tehát vitán felül: vérszerinti rokonság, amely szerint a *Gens Hungarorum a hunok vérszerinti rokonságát, nemzetségeit jelenti*.

Tehát a Rex Hungarorum a hunok, vagy a Hun Ország, vagy a Hunok Országá királyát kell jelentse – a tudomány mai állása szerint. Ez pedig vérségi közösség – ami, ha kétséges, vagy a szövetség biztosan nem vérségi, akkor a dolgon vérszerződéssel kell segíteni, miáltal helyreáll, vagy létrejön a vérszerinti közösség.

A *natio szintén latin szó*. Pápai Páriz szerint első jelentése szintén nemzetség, de ami a gens-nél hiányzik, sőt a szóbokor alapján kizárt, itt az a *második jelentése a szónak: társaság – ami nyilván nem vérségi*

köteléket jelent.

A natio jelentése tehát több gens – ami teljesen fedi a Szent Korona népe fogalmát, ami tehát a magyar nemzet. Ismétlem: nem vérszerinti közösség – hanem társaság. Nem nyelvi, hanem szellemi közösség. Befogadó és nem ismer kizárást, kitelepítést, nyelvtörvényt, gilóint – diszkriminációt. Leginkább bizonyítja ezt a legalább ezeregyszáz éves kárpát-medencei történelmünk. Jelentése szerint a „gens Hungarorum“ a legalább ezeregyszáz éves magyar nemzet. Nyugodtan vállalhatja minden normális gondolkodású magyar.

Oroszország jelenlegi elnöke, Vlagyimir Putyin, a 2000. év végén, elnöki rendelettel jóváhagyta az orosz nemzeti himnuszt. Zenéje a régi szovjet himnuszé, a szövegét az írta, aki a szovjet himnuszét. Abba a szövegbe Sztálin belejavított, a hetvenes években átírták, de csak Sztálin nevét hagyták el. Az új szöveg három változatban készült: egy lírikus, egy művészi és egy hazafias. Putyin a hazafiasat választotta.

A Nizzai Szerződésről*

A tudomány *valóságos* adatokkal dolgozik, amiket *tényként* kezel. Az adatok valóságának bizonyítása – az estek túlnyomó többségében – fáradságos, nehéz, költséges és még így is előfordul, hogy a tudomány előrehaladtával egyik-másik tudományos igazság idővel megdől. Igaz, vannak önmagukban is megálló igazságok. Az Eukleidész nevéhez fűződő igazságok közül máig érvényes, hogy a pont-nak nincs kiterjedése. Vegyünk egy másik igazságot: Magyarország helye az Európai Unióban van, a csatlakozásra vonatkozó szerződés ennyi és ennyi pontját lezártuk, eközben a magyar érdekeket sikerrel képviseltük.

Az igazság alapja a megdönthetetlen tény. Az ezzel ellentétes állítás, vagy az igazság egy részének elhallgatása a hazugság, ami a keresztény erkölcs szerint bűn. Bűnözni lehet gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással.

Demagóg az, aki nem létező dolgokat, esetleg féligazságokat úgy állít be, mintha az tudomány lenne – visszaélve a másik ember tájékoztat-lanságával. Demagóg az is, aki az efféle dolgot úgy formálja, hogy abból az jöjjön ki, amit hallgatósága szívesen hall. Az ideológia a demagógia közeli rokona.

Emberi tulajdonság, hogy az ember, amit tesz, igazolni akarja. Akkor is, ha hibázik. Így születnek az *ideológiák*. Az ember nemcsak a hatalmat akarja, hanem az erkölcsöt is a maga oldalán akarja tudni. Így teremtett az Európai Unió (EU) a 90-es években valami ideológiát, amelynek kör-vonalai már előtűnnek. Ez az ideológia az, ami ezt a szervezetet veszélyessé teszi.

Az Ausztria elleni megtorlással hullott le az álarc első ízben erről az ideológiáról. Jogilag ez nem EU, hanem kétoldalú megtorlás volt, amit az EU 15 kormánya közül 14 elhatározott. Csak a „Nizzai Szerződés“, amit Írország elutasított, tartalmaz egy úgynevezett „Lex Austria“ részt – természetesen hivatalosan nem ez a neve – tehát egy új cikkelyt, amely egy olyan megtorlás lefolyását pontosan meghatározza. Mellékesen szólva, ez is egy ok, ami miatt az ember csak remélni tudja, hogy ez a szerződés megbukik.

Megmondom, hogy ez a Szerződés 7. cikkelye mit tartalmaz, akkor is, ha még nem jogerős. Ezzel megvonhatják egy EU tag szavazati és egy sor más egyéb jogát is. Ez pedig az EU Tanácsa minősített többségével történhet.

---

* Az Európai Unió vezetői 2001 őszén Nizzában a szervezet bővítésének ügyét tárgyalták

Ez EU Tanács a kormányok képviselőiből áll. A minősített többséget így kell érteni: nincs minden országnak egy szavazata, hanem minden állam a nagysága szerint, különböző mennyiségű szavazattal bír. A minősített többség jelenleg a 15 ország szavazatai kerekén 72 %-át jelenti. Mondom, ez a szerződés még messze van attól, hogy érvénybe lépjen, mégis 2001 decemberében az osztrák kancellár, az EU-ba lévő kis országok képviselőiben több európai fővárosban járt és tiltakozott az ellen, hogy *Afganisztán tárgyában európai határozatokat hoztak – a kis EU tagországok részvétele nélkül*. Az európai sajtó az ügynek igen szerény teret szentelt.

A Maastrichi Szerződés előírja, hogy az euro biztonsága érdekében, a tagországok évi költségvetési hiánya nem lehet több, mint 3%. Németország és Portugália 2001 végén ezen határhoz közeledvén, az EU Bizottság elhatározta, hogy figyelmeztetésben részesíti e két országot. Ez Németországot súlyosan érintette, mivel ősszel országgyűlési választás lesz és a vörös-zöld kormányzóvetség pont ezen a területen ígért lényeges javulást. A Bizottság döntését a pénzügyminiszterek tanácsa kell jóváhagyja. 2002 februárban a pénzügyminiszterek tanácsa a portugálok ügyét fél óráig, a németekét több mint 20 órán át tárgyalta. A portugálok kaptak figyelmeztetést, a németek nem.

Visszatérve a Nizzai Szerződésre, aggodalomra az a tény ad okot, hogy a büntetett tagnak minden kötelezettségét továbbra is teljesítenie kell. Fizetnie is kell továbbra. És ami szerintem a legszörnyűbb: nem léphet ki. Nem mondhatja: „Hát akkor ennyi, viszlát!”

Jegyezzük meg, hogy az *Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) se a nemzetek, hanem a kormányok szövetsége*. Ha egy nemzet valamely panaszával ehhez a szervezethez fordul, akkor elutasítják azzal, hogy forduljon ahhoz a kormányhoz, amely ellen, történetesen, éppen panasszal él.

Egyébként, az említett Ausztria-határozatot 2000 januárban, Nizzában, titokban hozták, ami törvénytelen, az európai szerződésekben ennek semmi alapja nincs, mint úgynevezett rendhagyó intézkedés, *közjogilag* (nemzetközi jogilag) *érvénytelen*. Nyomatékosan ki kell jelentenem: egyáltalán, *a rendezett világhoz való visszatérés csakis azt jelentheti, hogy mindenki tiszteletben tartja a közjogot – egyremegy, hogy a Balkánon, vagy hol. Nincs más kulturált lehetőség*.

Az Ausztria-határozattal megszegték a közjogot és ez világos mint a nap. Föl kell tenni a kérdést, hogy miért? Prof. Hondrich, egy frankfurti szociológus, nagyon érdekes magyarázatát adja. Szerinte, az Ausztria-határozat mélyebb értelmében abban állhat, hogy valami *európai öntudat*

kialakítását akarják, továbbá minden társadalom, amely válságba jut, valami *bűnbakot keres*. A bűnbak helyett *ellenségképet* is lehet mondani és az igaz, hogy az ellenségkép segít valamiféle saját öntudat kialakításában. Így alakult a NATO öntudata – a Szovjetunió ellenségképe által – ami nem valami kitalált ellenségkép volt.

Ebben az az érdekes, hogy az EU öntudata, amit éppen most keresnek, nem a tradicionális Európa értékeire épül, mint Adenauer, Erhard, de Gaulle, vagy de Gasperi idején, hanem valami különleges módon kevert értékek mentén alakul. Ide tartozik az antifasizmus.

Nem az antitotalitarizmus, ami az 50-es, 60-as és a 70-es évek közös nevezője volt. Az antitotalitarizmus egy demokrata számára mindenkor valami természetes beállítottság: elutasítása minden rendszernek, ami a szabadság ellen irányul. Viszont az antifasizmus Sztálin és a Komintern találmánya a 30-as évekből. Nem szabad elfelejteni! Harci jelszónak szánták és a szociáldemokraták, az úgynevezett szociálfasiszták ellen is bevetették.

Az úgynevezett szocialista országok mindig az antifasizmussal operáltak. Az egy kipróbált taktika: az ellenfelet be kell mocskolni és utána mint Hitler-barátot kiközösíteni. *Ez az antifasizmus nem utasít el minden diktatúrát, mindenek előtt nem a kommunistát. És az EU ebbe az irányba mozdult!*

Miért mondta Mitterand Gorbacsovnak 1991-ben, hogy Franciaország semmit sem fog tenni azért, hogy megkönnyítse a Szovjetunió szétesését? Mi ez az érdek, ami a Szovjetunió fönnállásához fűződik?

Az EU most fölállít egy bizottságot, amely valami EU alkotmányt fog kidolgozni. Még mielőtt ennek a bizottságnak tagjai lettek volna, a kormányfők kinevezték Valéry Giscard d'Estaing, volt francia államfőt a bizottság elnökévé. Elfelejtette a világ, hogy ez, a magát liberálisnak tartó francia arisztokrata, még az utolsó pillanatokban is miként sürgölődött az európai kommunista rendszerek összeomlását megakadályozandó?

Vagy, miért szükséges mindenkit fenyegetni, aki népszavazást akar? Ausztriát fenyegették, amikor arról tárgyaltak, hogy legyen népszavazás. A cseh kormányt Brüsszelsből arra intették, hogy ne akarjon népszavazást. Láttuk milyen hatást keltett az irországi népszavazás.

Egyáltalán, úgy vélem, hogy *ebben a bizonyos új EU ideológiában egy egész sor marxista kölcsönzés található*. Nem állítom, hogy a brüsszeli hivatalnokok marxisták. Ez nem áll. Viszont igen sok a marxista kölcsönzés. A közelmúltban meglátogattam a budapesti közgazdaságtudományi egyetemen egy volt egyetemi kollégámat, aki most ott vezető beosztásban van. Beszélgetés közben kérdeztem tőle, hogy az aulában meddig

marad még a Marx szobor, mire mosolyogva válaszolta, hogy nincs jobb.

Lássunk néhány példát. Ismeretes, hogy a marxizmus elsőszámú alapelve *a materializmus és az istentagadás*. A materializmus szerint az anyagi az, ami az embert és a világ folyását uralja. Lényegében ez az EU alapállása is. *Az EU-ban mindenkinek fölött áll a gazdasági érdek*. Mindebben a marxizmus szelleme kísért.

A marxizmus egy másik alapelve *a történelmi determinizmus*. Eszerint mindegy mit teszünk, a történelem megmásíthatatlan úton halad a szocializmus és a kommunizmus győzelméig. Unos untalan, pontosan ezeket a képeket alkalmazzák az EU-ban is. Kohl, német kancellárként szívesen beszélt a vonatról, ami elment. Esetleg még fel lehet rá ugorni – aki nem ugrik, annak peche van. *Éppen csak az nincs tisztázva, hogy hol van ennek a vonatnak a célállomása? Még vitatkozni sem szabad soha arról, hogy az EU-nak van-e alternatívája. Természetesen van.*

A 2001 nyarán elvégzett EU felmérés szerint, a megkérdezettek 78%-a nem tudta, hogy a keleti bővítés milyen célt szolgál.

Feltűnt nekem, még egy rokonság, mégpedig a nemzetek kihalását illetően. Ez tiszta marxizmus. Leninnél pontosan meg lehet találni. A marxizmus legveszedelmesebb része a leninizmus. Lenin adta a használati utasítást. Lenin mindig azt mondta: végül eltűnik az állam, a nemzet mindenesetre. A marxizmus természetesen mindig a nemzeti önállóság (szuverenitás) ellen volt. De pontosan ezt teszi az Európa-ideológia is. *Mi akkor a különbség?*

Az Európa-ideológia szerint a nemzet alapvetően gyanús, önállóságát (szuverenitását) fel kell adja. Propaganda aláfestése a következő: *a nemzetek háborúba visznek*. Kohl, mint német kancellár, a németekkel az eurot azzal próbálta lenyeletni egy beszédében, hogy különben háború lesz. Ki akar, ki ellen háborúzni? Portugália támadja Spanyolországot, vagy Franciaország Angliát?

Tudja minden történész, hogy az első világháború az akkori imperiaalista rendszer eredménye volt, ami nem azonos a nemzetállamok rendszerével. De, mindegy mi volt régen: *melyik nemzet akarja ma a másikat megtámadni?* Egyszerűen mindig feltételezik, egyesek el is hiszik, mert az emberek meg vannak félemlítve. Természetesen mindenki békét akar és ha az embernek azt mondják, hogyha a nemzetek maradnak, az háborúhoz vezet, akkor megijednek. Németország soha többé nem fogja Franciaországot megtámadni, mert se a német, se a francia hadsereg egyáltalán nincs abban a helyzetben, de mindenkinek előtt azért, mert ezt senki sem akarja. Egyszerűen elképzelhetetlen.

Jegyezzük meg, hogy a „Sunday Times“ nemrégiben közreadott híre

szerint, a francia helikopterek fele repülési tilalom alatt áll. A páncélosok egyharmada harcképtelen, mert pénzügyi okok miatt a szükséges javításokat nem tudják elvégezni, vagy a szükséges alkatrészek hiányoznak. A tengeri haderő hajóinak fele hajózásra alkalmatlan.

A magam részéről a nemzetet nem tartom valami szent tehénnek, sem az egyetlen elképzelhető elvnek. Lehet, hogy majd egyszer lesz *egy európai állam. De ma, egy ilyen államot Londontól Vlagyivosztokig csak lázálomként ismerem.*

Egy dolog azonban meglehetősen biztos: ma Európában nemzetet és demokráciát egymástól elkülöníteni nem lehet. *Aki a nemzetet eltörli, önállóságát (szuverenitását) megszünteti, az egyúttal a demokráciát is lerombolja.* Tény, hogy Európa legtöbb államában a demokrácia a nemzeti gondolattal született és kéz a kézben jár.

Érdekfeszítő olvasmány *az EU új alapokmánya*, ami alapjául kellene szolgáljon valami alkotmánynak. *Ebben az alapokmányban nincs szó Istenről, kereszténységről, természetes jogról.* Természetesen nincs szó benne magzatelhajtásról és más „divatjamúlt” dolgokról.

Ehelyett ennek az okmányoknak egészen *más központja* van és ez nem más, mint a *diszkriminálás tilalmára* vonatkozó cikkely. Ez is egy ősi módszer, ami a 60-as évekre megy vissza. *A kultúrforradalom módszere*, ami viszont az olasz marxista, Gramsci találmánya. A 60-as évek óta, a kultúrforradalom fegyvertárába tartozik, a kitalált, vagy valóságos diszkriminálás felfedezése, az ellen való harc és a *diszkrimináció elleni harccal a társadalom átalakítása.* Ezért csak csodálni lehet, hogy mindez hamisítatlanul az alapokmányban (főleg a 21. cikkelyében) feltűnik, *ami számomra bizonyíték arra, hogy az egész milyen kezekben van.*

Felsorolnak 15 diszkriminációt, amit az EU meg kell tiltson és ami ellen a minisztertanács el kell járjon. Az első és az utolsó diszkrimináció az érdekes, ami ellen harcolni kell: az első a nemek szerinti hátrányos megkülönböztetés és az utolsó, a 15. a megkülönböztetés a szexuális érdeklődés szerint. Ez azért érdekes, mert itt két teljesen más dologról van szó. *A nem*, egy olyan dolog, ami mindenki számára *adottság.* A szexuális érdeklődés viszont valami, ami teljesen a szabad akarat tárgya. *Nincs meghatározva, hogy melyik szexuális érdeklődés ami még megengedett és melyik az, ami már tilos.* Egy római jogászprofesszor írásában azt kérdi, hogy a pedofil hová tartozik, netán védeni kell, mert nem szabad diszkriminálni? Nem nehéz kitalálni, hogy ennek a cikkelynek a háttérében a homoszexualitás felértékelésére irányuló kampány áll.

A támadás éle a család ellen irányul. Sok minden, ami az EU-ban történik, másolata annak, ami a tagországokban zajlik. Nem mindig az

EU, vagy a Bizottság az, ahol az ilyesmi születik. A kormányok többségéről van szó, s ezek a Szocialista Internacionáléban ülnek. Meggyőződésem szerint, ezek akarják a kulturális forradalmukat diadalra juttatni, amit a 60-as években kezdtek. A nevezetes Ausztria ellenes szankciók idején, Párizsban az osztrák parlament elnökét kioktatta a francia kormány európai ügyekkel foglalkozó minisztere mondván, hogy Európában elvárások vannak, ami alól senki nem vonhatja ki magát. A miniszter úr a Francia Kommunista Pártot képviseli derék franciáink kormányában.

Nagyon ügyes taktika, mert mindez a diszkriminációs cikkelyen keresztül történik, amit az átlagember nem vesz észre.

Az első ránézésre, természetesen mindenki a hátrányos megkülönböztetés ellen van. Viszont meg kell érteni, hogy harckifejezésről van szó, hogy ezáltal valamit ki kell iktatni. Ami kiiktatandó, az nem más, mint a véleménynyilvánítás szabadsága. Az ember nagyon hamar bajbakeveredik, mert valami helytelent mond. Eszembe jut Németországban az a pap, aki a homoszexualitást nyilvánosan elítélte, s ezért bíróság elé citálták és házkutatást kellett eltűrnön. Ebben az összefüggésben kell a dolgot mérlegelni.*

Ebben az alapokmányban van még egy nagyon fontos cikkely és ez tényleg félelmet kelt. Az 52. cikkelyben nevezetesen az áll, hogy alapvető szabadságjogok (ilyen a vélemény nyilvánítás szabadsága) szűkíthetők, ha „szükséges” és ha ez az EU „célkitűzéseinek” tényleg megfelel. Prof. Schachtschneider ezt az okmányt a 18. századbeli felvilágosodás mögé való visszatérésnek nevezi.

Összefoglalva

Az EU nem egy államszövetség és nem egy szövetségi állam, hanem egy új, történelmi példa nélküli képződmény. Méghozzá valami bürokrácia, a hatalmi ágak világos elkülönítése nélkül (ez az elkülönítés nálunk már a Vérszerződésben meg volt!), és demokratikus legitimitás nélkül.

A „Beszélgetés stb.”, majd a „Válasz stb.” c. írásomban kifejtettem, hogy az EU miként jött létre, mint a belső piacok összevonásával kialakult gazdasági közösség, amely abban a formában teljesített valamit. Ebből lett egy ideológiai képződmény, aminek Ausztria lett az első áldozata. Ez a képződmény a marxizmustól kölcsönöz sok mindent. A marxizmustól, ami a 20. század uralkodó ideológiája volt, beárnyékolva az egész századot.

---

* Az egyik magyar napilap a minap közölt egy hírt, amely szerint egy budapesti bíróság, a magyar alkotmányra hivatkozva, diszkriminálás végett elítélt egy budapesti polgármestert, mert betiltott egy homoszexuális rendezvényt

Végül felmerül az EU egész stabilitásának kérdése. Elsőként meg kell jegyezni, hogy *súlyos válságban van. Korruptió* miatt az egész előző vezetőségét ki kellett rúgni – semmiféle büntetésükről nem tudni.

A válságnak egyik oka, az úgynevezett *keleti bővítés, ami teljesen megoldatlan*. Finanszírozása, amit 825 milliárd német márkára becsültek, a levegőben lóg és Nizzában sem sikerült rendezni, mivel a kormányok nem merik vállalni a nyilvánosságra hozatal politikai felelősségét.

A jelenlegi tagországokban 11 nyelvet beszélnek. Az EU-jog szerint ezeket egyenlőként kell kezelni. A határozati javaslatokat, stb. mindig mind a 11 nyelven kell előkészíteni és sokszorosítani. 500 tisztviselővel és mintegy 1500 szabadfoglalkozású tolmáccsal a fordító és tárgyalási szolgálat a brüsszeli EU hivatalban olyan méreteket ölt, ami világviszonylatban egyedülálló. A 11 nyelvből 100 különféle kombináció adódik, az üléseken 30 fordító dolgozik. A tervezett bővítéssel 12 további ország ugyanennyi nyelvet hoz, a lehetséges kombinációk száma ezzel több, mint 450 lehet. Az ülésekre több mint 100 fordító kell majd. Az EU igazgatási költségeinek már ma is 40 %-át a fordítási költség adja. Franz Josef Strauß mondott egyszer valami ilyesmit: a Tizenkét Parancsolat 43 szóból áll, az Amerikai Függetlenségi Nyilatkozat 216 szóból, a Közös Piac karamella cukorka kiviteli szabályzata 40'567 szó.

Az EU válságára *mi sem jellemzőbb, mint a népek növekvő ellenállása. Végül Írországbán a népszavazás a Nizzai Szerződést elutasította, miáltal ez a szerződés nem léphet életbe.* A szerződés csak akkor érvényes, ha mind a 15 országban ratifikálták. Érdemes figyelni arra, hogy erről ma már senki sem beszél. Ellenkezőleg: állandóan hivatkoznak a Nizzai megállapodásokra.

Mit lehet tenni? Eltántoríthatatlanul ki kell állni a demokrácia, a jog és a szabadság mellett. Egészen egyszerűen így van: nem az halt meg, akit eltemettek, hanem akit elfelejtettek. Amiért senki nem áll ki, az eltűnik. Azt sem szabad elfelejteni, hogy a történelem kereke az akció-reakció elve szerint forog.

Említett írásaimban bőven kifejtettem, hogy nekünk nincs okunk aggódni az EU jövőjéért. Az „európaiak“ megoldják a maguk baját. *A mi gondunk az legyen, hogy nekünk milyen jövőt szánnak és az kell-e nekünk?*

Maastricht, Amsterdam és Nizza az EU hatalmasainak küzdőtere volt. „Maastricht – egy Versailles háború nélkül“ (Le Figaro). Ezek a hatalmasak megpróbálják Európát új tények elé állítani. Ez részben sikerült, például az euroval. De már a népek is mind határozottabban reagálnak. Az EU iránti bizalom olyan gyenge, mint korábban soha, ma már nincs 50

%-os. Az euro éppoly népszerűtlen, mint mindig volt. Mindez tapasztalható leginkább Dániában és Írországban: a reakció „alulról” már itt van.

Günter Hannich: *Der Euro – die Endlösung für Europa?* (Kopp Verlag, 2000. ISBN 3-930219-37-9) c. könyvében írja: „Németország újraegyesítésénél a német kormányra oly nagy nyomás nehezedett, hogy a két német állam összevonása csak azon az áron volt lehetséges, ha feladjuk a német márkát. Egy kormányirat szerint, Kohl akkori kancellár, Baker amerikai külügyminiszternek azt mondta, hogy ezt a döntését a német érdek ellenében hozta. A szövetséges győztes hatalmakkal folytatott tárgyalása során, Strasbourgban kijelentette, hogy élete legsötétebb óráit élte. Thatcher és Mitterand hihetetlen erővel és minden kompromisszum kizárásával nyomult az erős német márka és a gyűlölt Bundesbank ellen.

Egy ilyen, kizárólag hatalmi politikára épülő fizetésieszköz szövetség bukásra van ítélve. Minden gazdasági megfontolás az euro ellen szól”. *A szerző mindenki számára érthető módon kifejti, hogy az euro gazdaságilag és politikailag katasztrófához vezet, amelynek körülményei beláthatatlanok.*

A svájciak – akik csak most határoztak arról, hogy belépnek az ENSZ-be, de nem tagok a NATO-ban, az EU-ban és az euroban sem – értik az „idők szavát”: kétoldalú szerződésekkel helyzetüket biztosítják – és erősítik a kantonok helyzetét. Jól látják, hogy *a mind nagyobb egységek létrejöttével, a társadalomban döntő fontosságot nyernek az alapegységek.*

Az egész folyamatban öröndetesnek találom, hogy mégiscsak kialakulni látszik egy európai öntudat, de egy valódi európai öntudat, ami fellép a bürokrata uralom ellen. Reményt kelt, hogy az EU végül kiprovokálja azt, amit eredendően egyáltalán nem akart: egy olyan európai öntudatot, ami a szabadságra épül.

Mi magyarok győztünk és velünk győzött a szabadság 1848-ban, 1956-ban és a Brandenburi Kapuhoz is mi vittük a kulcsot Berlinbe. *Nekünk kell felépíteni az új Európát is?*

König, nyugalmazott bécsi bíborost a világ legszebb országházában, amely Budapesten áll a Duna partján, a magyar kormány nemrégiben magas kitüntetésben részesítette. Ezt követően ez az ember, az európai high society előtt tartott beszédében kijelentette, hogy Európát a germánok és a szlávok törzsei építették. *A germán és a szláv történelemírás, valamint a magyarul beszélő lakáik szerint, mi az idegen rablók vagyunk.*

„Ünnepélyes külsőségek között megnyílt Oroszország, Fehéroroszország és Ukrajna szláv népeinek kongresszusa. A fórum

szervezőbizottságának vezetését Gennagyij Szeleznyov, az orosz törvényhozás alsóházának elnöke vállalta magára, Vlagyimir Putyin elnök pedig külön üzenetben üdvözölte a tanácskozást. A kétnapos esemény végén közös nyilatkozatot fogadnak el a politikai szövetség erősítéséről, a szláv saját bank és beruházási társaság, valamint szláv hírügynökség felállításáról döntenek, illetve megválasztják a zsinatot, a szláv kongresszus vezető testületét.“ (Magyar Nemzet, 2001. június 2.)

Ajánlott irodalom

Zrínyi Miklós: Török áfium – német maszlag

Fejtetőre állt világ

Nemrégiben, az egyik európai egyetemen jártamban, egy professzor elvitt féltve őrzött birodalmába, ahová kulcsa egyedül neki van. Mutatott valamit. Az egész néhány percig tartott – és évszázadokról szól. A néhány perc alatt rajtam áthullámozott gondolatsort most papírravetem. Akkor értettem meg: *végleg fejtetőre állt a világ!*

Viszont, ez valahogy úgy van, ahogy gyermekkorunkban gondoltuk: „Amerikában sötétség van!” – mondtuk valakinek, akinek hátulról befogtuk a szemét. Mert ugye, a Föld gömbölyű és forog. Márpedig, ha nálunk világos van, akkor a Földgolyó másik oldalán sötét kell legyen és – az emberek fejfelé lógva sétálnak. Ez a képzet valahogy addig bennem élt, amíg Amerikában meg nem tapasztaltam, – hogy ott is úgy járunk, mint Európában. Akkor ki lóg – fejfelé? Hogy van ez?

Újabbban, reklámszöveggé divatbajött európaiságunk. Nem, nem úgy, mint Nyugat-Európában. Mert ők, ugye, mindig itt voltak. Egy német, egy angol, egy francia számára az természetes, hogy ő európai, aki mindig itt volt. Nem keresgélnek maguknak őshazát se, pláne őshazákat! Rengeteget foglalkoznak például a keltákkal, akiket ők – ne feledjük! – irtottak, sőt máig irtanak. Viszont írek, skótok, bretagneiak büszkék kelta őseikre, a franciák természetes jelvénye a gall kakas, a svájciak, ha pl. valamely földrajzi nevet nem tudnak a germánból eredeztetni – Svájc tele van ilyen nevekkal! – akkor rámondják, hogy kelta. Persze, ezek a népek nem tudnak mit kezdeni a keltával. Hiszen – állítólag – kiirtották őket! Ezért hát titokzatosak és eltűntek. Igenám, de a kelták itt-ott föltámadtak, nyelvük jól ismert, régészeti emlékeik igen gazdagok – a ködös Albiontól Anatóliáig. Megszületett a megoldás: a kelta nép és nyelve indoeurópai!

Igenám, csak hogy a Kárpát-medence oly gazdag kelta régészeti leletekben, hogy pont napjainkban egy kelta kiállításunk Franciaországban – Galliában! – világszenzáció erejével hat. Egyesületünk jeles kutatója pedig igen meggyőzően bizonyítja, hogy a kelta nyelv ragozó stb., tehát nem lehet „indoeurópai“, viszont igen sok köze van a mi nyelvünkhöz, miáltal éppúgy lehetnénk mi is kelták, mint finnugorok.

Ravaszhoz a tudomány, sok mindenre képes. Történéseink is azt állítják, hogy a kelták eltűntek a Kárpát-medencéből – mire megérkeztek a szkíták. A szkíták pedig addigra tűntek el, mire megjelentek a hunok. A hunok eltűntek, mire megérkeztek az avarok, az avarok elenyésztek, mire bevonult ide Álmos apánk. Így azután tényleg se rokona, se ismerőse

nem vagyunk senkinek. König bíboros úr pedig nyugodtan aludhat és prédikálhat, immáron magyar kitüntetéssel. Hogy van ez?

Nekünk magyaroknak, tehát, ezekhez a kárpát-medencei népekhez semmi közünk, mi Európában bevándorlók vagyunk, rablók, esetleg vendégmunkások – még a Kárpát-medencében is. A többiek Európában otthon vannak, esetleg kelta-indoeurópai őseik-eleik is vannak. Nekünk ilyen nincs. Így a magyar tudomány is.

Aki ismeri a nyugati világban folyó történelemkutatást, az tudja, hogy ott ma már 35-40-50 ezer évben gondolkodnak és kutakodnak. Aki nálunk ilyen kérdéseket feszeget, azt dilettánsnak illik mondani. Mert nekünk ilyen múltunk nem lehet. Hát, akkoriban hol voltunk? Sehol?

A magyar őstörténet kutatásában az elmúlt 50-70 évben új adatot a régészet, az embertan, a zenetudomány és az írástörténet hozott. Igenám, csak hogy ezek a tudományágak nem rendelkeznek tudományos módszertannal az őstörténet, különösen nem a magyar őstörténet kutatására, ezért hatásuk csekély. E tudományágak művelői alig vannak egymással beszélő viszonyban. Nem így a nyelvészek. Lehet őket szidni, de a nyelvészeknek van tudományos módszertanuk a történelem, a finnugor nyelvészeknek a finnugor népek őstörténetének kutatására. Ezért van hatalmi helyzetük, ami a tudomány szempontjából káros, mert nemzeti őstörténet-kutatásunkat zsákutcába vitték. Lehet rájuk haragudni, de: „A tények makacs dolgok!” A nyelvtudomány igazságait a többi tudományág csak akkor tudja megkérdőjelezni, ha maga is legalább vele azonos súlyú tudományos igazságot képes *bizonyítani*.

Történelemtudományunk jelenlegi állapotában képtelen a valóságos magyar történelmi összefüggések föltárására. Őstörténelmünk kutatásának állapota ennek csak egyik jellemzője. Sajnos, van több is. Hát akkor, miként tud újabb feladatokkal megbirkózni? Most, amikor a világ fejtetőre állt!

Szépen lehet ezt megfigyelni, éppen a történelemben, a háborúk példáján. A dolog úgy kezdődött, hogy két-három ember összeveszekedett. Később csapatokba szerveződtek, s kialakultak a seregek. A seregek – szépen sorban megütköztek – s így eldőlt valami. Néha kiállt innen is és onnan is 2-3 harcos, s ha az egyik fél győzött, a másik elvonult. Az európai lovagkorban a csaták gyakran előre megbeszéltek sorban folytak. Felborították ezt a rendet a lovasműveltség seregei. Évszázadokig prűszköltek a krónikások, mert a puszták hadai nem az ő rendjük szerint hadakoztak, ezért csalárdnak, hazudozónak írták őket. Ami még súlyosabb: a lovasnépek kiváló harcosok voltak és rendre legyőzték a lovagokat. Ezért lettünk kutyafejű rablók.

A háborúk fejlődésében újabb szakasz a frontok kora – ezt tapasztalhattuk az első és a második Nagy Háborúban Európában. Szép, rendezett öldöklés volt vöröskereszttel, fogoly- és menekült-egyezményekkel. A második háborúban rájöttek, hogy lehet a hátországot is pusztítani, majd kialakult a partizán háború, ahol végre már semmi szabály nem volt: se vörös kereszt, se fogoly, se menekült. Ezt követően sokáig az volt a kérdés, hogy lesz-e harmadik háború, de mire észrevettük, hogy régen benne vagyunk, addigra – *a világ végleg fejtetőre állt*: lásd Balkán, Afganisztán stb.

Ma már a háborút úgy próbálják, hogy ember ne menjen a közelébe. Gépek repülnek az égen, egész erődök, félelmetes, mindent elpusztítani képes tüzérvél. Maguk is alkalmasak további gépek kibocsátására, amelyek újabb gépeket és rakétákat hordanak. Mindezeket Föld körül keringő űrhajókról irányítják. Ezen űrhajók számát nemzetközi szerződések rögzítik, amely szerződésekről csak annyit tudni, hogy léteznek. Ja, még azt is tudni, hogy legalább kétszerannyi ilyen szörnyeteg kering fölöttünk, mint amennyire szerződtek. És borítékban küldenek valami halált hozó porokat.

Fejtetőre állt a világ.

A társadalomtudomány területén Nobel-díjat csak közgazdák kapnak. Adnak béke Nobel-díjat is. Kapott Le Duc Tho és Kissinger – amiért Vietnamban béke lett, Tutu – amiért Dél-Afrikában megszűnt a fajüldözés, Perez és Arafat – a közel-keleti békéért stb.

Az én diákkoromban még azt tanultuk, hogy a közgazdaságtudománynak két fő ága a nemzetgazdaság és az üzemgazdaság. Közgazdász is kétféle volt: üzemgazda és nemzetgazda. A kommunizmus idején ez egy kicsit zavaros lett. Világos képet erről akkor nyertem, amikor a Firestone cég alkalmazott. A cég működik az egész világon, gazdasági ereje többszöröse lehet a Magyar Köztársaságénak. *Közgazdasági Nobel-díjat az utóbbi időben csak modellezők kapnak.*

A második világháború után a világ gazdasági rendjét a hatalmasok Keynes tervei szerint szervezték. Nevéhez fűződik a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap és néhány más bájos teremtmény. Keynes vérbeli nemzetgazda volt. Svájcban, az első komolyabb munkahelyemen amit csináltam, leírtam, hogy az Leontieff módszere. Főnökeim, kollégáim nem egészen titokban mosolyogtak: na igen... persze... ő „onnan” jött... Felelősségem tudatában kijelentem, nem volt hozzá semmi közöm, de a legjobbkor jött, hogy abban az időben Leontieff kapta a közgazdasági Nobel-díjat. Minden újság megírta, hogy a Massachusetts Institute of Technology, tehát Amerika egyik legjobb egyetemének professzora. Én is

földrelegettem. Csakhogy: az ő módszerével népgazdasági kapcsolatokat lehetett elemezni – innen ismertem én is. 1973-ban történt. Azóta csak ilyen *modellezők* lehetnek igazán sikeresek.

Robert Mundell, a New York székhelyű Columbia University Nobel-díjas professzora 2000 nyarán javasolta, hogy egy bizonyos idő után, a dollárt, a yent és az eurót össze kell vonni egy közös pénzzé. Az árfolyam euro-dollár egy-egy lenne és a felügyeletét a három nagybank konsortiuma kezébe kellene adni. Állítólag Jacques Chirac francia államfő és Joschka Fischer német külügyminiszter egy közös, titkos iratban javasolja, hogy a 30 tagúra bővített EU vezetését francia-német kézbe kell tenni, *a többi állam nemzeti politikáját pedig vissza kell szorítani.*

Modellező volt Ludwig Erhard is – *a szociális piacgazdasági modell* kieszelője, terjesztője, aki Németországban kancellár lett.

Erről jut szembe, egy érdekes történet, aminek máig sem jöttem nyitjára. 1990 kora tavaszán gyönyörködhettem egy kerekasztal-beszélgetésben. Az asztalnál ült egy csomó ember, akikről néhány hónap múltán kiderült, hogy a közép-európai térség új vezetői. Ott ült Antall József is. Máig nem tudom, ki és hogyan jutott arra az ötletre, hogy pont ezeket az embereket hívja oda? Számomra megdöbbentő volt ahogy Antall kijelentette: szociális piacgazdaságot akarunk! Majd hozzátette: ahogyan azt Ludwig Erhard tanította. Kétszeresen megdöbbentett: egy leendő magyar vezető nem tudja, hogy a „szociális piacgazdaság” már Erhard idején is csak egy jelszó volt; másrészt: nem tudja, hogy azóta mennyi idő eltelt és ma már mindenki *modellekben*, sőt *ideológiában* és nem jelszavakban gondolkodik? *A világ a feje tetejére állt: ma már nem piac van, hanem Európa, ami mára egy modell és főleg ideológiai képződmény! Globalizáció van. Euro van.* Ami kezdődött a keresztény nemzeti királyságok szétverésével, a szakrális királyi családok módszeres kiirtásával. *Ideológiák vannak és nem társadalmi rendszerek. Nem a lét határozza a tudatot, a tudat se a létet, hanem ideológiáknak van alávetve az egész társadalmi élet. A világ a fejtetőn áll!*

Németországban idén a szövetségi parlamentet újraválasztják. Szokásba jött, hogy ilyenkor a két legnagyobb párt, a szocialista és a keresztény, kancellárjelöltet állít. A keresztény párt kancellárjelöltje dr. Edmund Stoiber, Bajorország jelenlegi miniszterelnöke. Stoiber, február elején Frankfurtban, a pártszövetség – a CDU és a CSU – válogatott közönsége előtt, megtartotta első beszédjét, amivel a maga részéről elindította a választási rendezvények sorát.

Beszéde kítűnő volt, Ronald Regan, volt amerikai elnök óta, nem halottam ilyen nagyformátumú politikai előadást. Nyomatékosan felhívom

a figyelmet beszédje ezen részére. Azt mondta: jól öltözzön föl, aki ellene azzal a mesével jön, hogy ő jobboldali. *Az ilyen beskatulyázást el kell felejtetni! Nincs jobboldali politika, se baloldali. Nincs jobboldali gazdaságpolitika, se baloldali. Viszont van jó gazdaságpolitika és rossz gazdasági politika.* A jelenlegi hatalmat gyakoroló vörös-zöld kormányzati szövetség politikája rossz, ezért le kell váltani. Így Stoiber.

Szabad legyen emlékeztetnem arra, hogy Franz Jozef Strauß, aki Adenauer kormányában a legfiatalabb miniszter volt, egy napon otthagya Bonnt és hazament Münchenbe. Bajorország miniszterelnöke lett. Akkor Bajorország az NSZK legszegényebb szövetségi állama volt. Húsz év múlva Bajorország a leggazdagabb szövetségi állam lett. Ma valamennyi német szövetségi állam közül Bajorországban a legmagasabb a gazdasági növekedés, a legalacsonyabb a munkanélküliség és az államadósság.

Az, a bevezetőben említett bizonyos professzor, az egyetlen kulcsával kinyitotta előttem az ő világát és *mutatott nekem egy mikroszkópot.* A mikroszkóp nekem, egy fura cső, aminek az egyik végén én benézek, a másik végén meg valami picinyből nagy lesz, valami, egyébként láthatatlan dolgok ficánkolnak a szemem előtt stb. Valami ilyesféle.

Nos, ez a mikroszkóp három egymásmelletti termet foglal el. Egyenkint bementünk minden terembe, ahol sok mindent láttam, de nem tudom és nem is érdemes leírni, mert nem hasonlít, csak önmagára. Szóval, volt ott sok minden, látható nagy összevisszaságban. Még leginkább azt értettem, amit a harmadik szobájában mutatott: egy számítógép képernyőjét, a hozzátartozó billentyűkkel – gondolom. Amit látni lehet, az a képernyőn kell megjelenjen és – mint más esetben is – a kép növelhető, részletek kiemelhetők, lehet színes, lehet fényképet készíteni stb.

Tőle tudom, hogy belül minden üres, még a legszilárdabb fém is. Gyermeckoromban még a legkisebb a molekula volt. Ezután fölfedezték az atomot. Az atomnak van magja, ami körül valamik keringenek. Ez az a *belső üresség*, ahol ezek keringenek. Professzorom elmondta, hogy amiről én beszéltem, hogy látható a mikroszkóp alatt és nagy lesz, vagy izeg-mozog, az mondjuk – egyszázad milliméter. Ha az ő mikroszkópját használja, akkor az előbbi izgó-mozgótól egy olyan fél méterre „lejjebb“ van az atommag. Csakhogy ő, még azon túl lát egy további méternyit. Éppen csak nem tudja leírni, amit lát. A tudomány csak az atomig tud leírni. Megértettem: *a technika megelőzte a tudományt. A világ tényleg a feje tetején áll. Sőt: a napokban a magyar televízió bemutatta egy magyar ember találmányát, az örökmozgót, ami képes ipari méretekben villamos-*

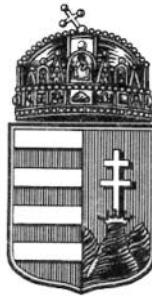
energiát termelni. Tehát: az energia nemhogy megmarad, hanem a „nincs energiából“ energiát lehet termelni.

Mert, hogy is volt az, például a repülés esetében? Volt Daedalus és Ikarus. Aztán volt egy ember a középkorban, aki rajzolt olyan izéket, hogy az majd röpködni fog. Végül a 19. század végén a Francia Tudományos Akadémia határozatban kimondta, hogy az soha repülni nem fog, ami nehezebb mint a levegő. Ha igazuk lenne, a Világkereskedelmi Központ két tornya ma is állna. De nem áll. *A világ áll a feje tetején* – amint az ember Amerikában, ha nálunk sötét van.

Gondolkozzunk, mit jelent ez az ember számára, és mit a történész számára? *A mai nap holnap már történelem.*

*„Az ember, ezt ha egykor ellesi,
vegykonyhájában szintén megteszi.“*

(Madách Imre)

A jövőd

1) Az ENSZ szerint, a 21. században a *tiszta édesvíz* lesz az, ami az olaj volt a 20. században.

2001 nyarán Iránban 650 falut kiürítettek vízhiány miatt. Afganisztánban és Tádzsikisztánban a vízhiány az éhínség fő oka. Izrael és szomszédai között a víz elosztása a legnagyobb feszültség forrása. India egyes vidékein oly kevés a víz, hogy a parasztok állataikat le kell adják. A nehézségeit gondosan titkoló Észak-Korea a szárazság miatt 2000-ben külföldi segítséget kért. Egész *Mongóliát* fenyegeti a szárazság. Kínában emberek tízmillióit fenyegeti a veszély, hogy hamarosan nem lesz ivóvizük.

Az ENSZ figyelmeztet, hogy ez a veszély *a Föld lakóinak több mint a felét érinti.*

2) A mintegy 30'000 ismert betegség egyharmadára van gyógyszer, illetve gyógymód. Az USA-ban, 1990-ben megkezdett kutatás eredményeit 2005-2006-ra várták, de 2001-ben befejezték. Eszerint, *teljesen megismerték az emberi öröklési anyagot (genom).* Ezt követően alig lesz olyan gyógyszer, ami nem ezen ismereten alapul. Lévén a gyógyszeripari vállalatok fennmaradásáról szó, a világ tíz legnagyobb gyógyszeripari cége együttműködési megállapodást kötött, az új ismeretek közös felhasználására.

Nincs már akadálya annak, hogy laboratóriumban bőrt, szemet, vagy szívet tenyészsenek. *Eltűnik viszont a gyógyászatból a bizalom, a megértés, a szeretet.*

3) *A technikai haladás lélegzetelállító.* Világviszonylatban, ma minden tizedik embernek van egy handy – a kezében. 25 év múltán minden embernek lesz – a fejében. Az orra, a füle és a szeme mellett, a fejében lesz egy kommunikációs-aggregát. Az ember a fejével fog kommunikálni. Nem kellene készülékek, az emberek az aetheren keresztül egymással kapcsolatban lesznek. Séta közben hallgathatnak híreket, nézhetnek televíziót. Szabad legyen emlékeztetnem arra, hogy az Arvisurában ez le van írva – hogy így volt, már Nimród apánk idején.

Nem kell majd nyelvet tanulni. Az agybaültetett valami irányítani tudja a nyelvet, de az ujjakat is a zongorán, miáltal feleslegessé válik a zongoratanulás is. Az apostolok is megtanultak pillanatok alatt nyelveket – miután rájuk szálltak a tüzes nyelvek.

Lehetségesse válik, mondjuk a joghurttal, tejjel, vagy más étellel bármely emberbe bejuttatni egy bizonyos valamit, *miáltal állandóan min-*

dent lehet majd tudni róla, egészen a vérnyomásáig.

Az európai Központi Bankban, az euro védelme céljából azt tervezik, hogy a papírpénzbe úgynevezett „transpondert” tesznek, 2005-től. A transzponder mikrocippekből áll, amelyek programot hordoznak. Nincs szükségük saját áramellátásra, mert azt egy adóállomás elektromágneses impulzusai biztosítják. A transzponder segítségével a papírdarab útja pontosan követhető. A program tetszés szerint alakítható, hasonlóan az új METRO áruházak ártáblájához, amelyeken az árváltozás egy központi helyről, tetszés szerint, önműködően változtatható.

Nem kell senki aggódjon – akinek tiszta a lelkiismerete. Az egyes ember fokozott megfigyelése, az ő biztonságát is szolgálja. *Csak azt kell mindig pontosan tudjuk, hogy mit szabad és mit nem.*

Idén őszől Németországban lesz olyan iskola, ahová a diáknak már nem kell vinnie füzetet, könyvet. Kap egy nagyobb méretű, kb. 5 cm vastag, drót nélküli szerkezetet. Ha kinyitja, az egyik fele egy képernyő, amin megjelennek a szövegek, amire írni és rajzolni lehet, az ábrákat kézzel lehet tologatni rajta. A szerkezetet bemutatták a sajtónak és a pedagógusoknak. Az oktatás fokozatosan áll erre a technikára. A rossz nyelvek szerint, tanárra nem is lesz szükség.

A szakértők nyomatékosan figyelmeztetnek: *csak a törvényhozók szabályozhatják már ezt a folyamatot.*

„Ember küzdj és bízva bízzál!”

(Madách Imre)

A NŐ

A mikor sorsom Svájcba vitt, a nőknek Svájcban nem volt szavazati joguk. Feleségem a dolgot teljesen helyénvalónak találta: neki nem kell az egyenjogúság! A férfiak engedjék őt előre az ajtónál, az autóbuszra való fölszállásnál, és az ülőhelyet adják át neki. *Mert ő egy nő.*

Nem így a svájci nők. Néhány férfi segítségével kiharcolták egyenjogúságukat – feleségem megrökönyödésére. A női egyenjogúság éppen-hogy bekerült a svájci alkotmányba, máris a férfi többségű svájci országgyűlésben alig sikerült elbuktatni azt a javaslatot, hogy akkor a nők is teljesítsenek kötelező katonai szolgálatot, számukra is legyen kötelező a részvétel a polgári védelemben, nyugdíjkorhatáruk ne 62 év legyen, hanem 65 – mint a férfiaké. *Elvégre egyenjogúság van!* Feleségem – egy cseppet kevésbé lelkesen – de helyeselt és kárörömmel figyelte az egész társadalmat fölbolygató vitát. Viszont soha nem kapott kielégítő választ arra a kérdésére, hogy egy kilencedik hónapban lévő, áldott állapotú katonának, lehet-e olyan parancsot adni, hogy a sárba hasravágódjon?

Egyedül Németországból vettem olyan hírt, hogy nagyösszegű beruházást igényel a nőnemű rekruták megjelenése: a körletekben ki kellett alakítani a női szálláshelyeket, öltözőket, mosdókat, vécéket. A dolog ugyanis nemcsak jogi következményekkel jár.

Ha hinni lehet a történelemíróknak, akkor az emberiség életének első néhánymillió évében a vezető szerep a nőké volt. A régi történelemírók ezt, az emberiség aranykorának nevezték. Ebből a korból számtalan női szobor maradt, szinte valamennyi áldott állapotú nőt ábrázol. Ha jól meggondoljuk a dolgot, abban a korban a férfi szerepe csekély és pótolható volt. A nőé mindmáig pótolhatatlan.

A helyzet a vadászat és a hadakozás jelentőségének eltűlésével változott. Ha az ember élni akart, akkor a kevésbé fontos egyedeit kockáztatta. A férfiak pusztulását ugyanis a nők ki tudták egyenlíteni – fordítva ez nem megy. Az Ó-Szövetség szerint, Ábrahám családja úgy tudott továbbélni, hogy Ábrahám leányai valami furcsát műveltek apjukkal. Megeshetett ez másutt is. Innen aztán a fejlődés két irányba vitt.

Az egyik irány a nőt – mindenféle hókusz-pókusszal – kiszorította a vezetésből, sőt a jogból. Megindult a harc az egyenjogúságért, ami mára oda jutott, hogy a fogkrémet is meztelen nőekkel reklámozzák, mire egyes országokban törvénnyel kell védeni a feleséget a házasságon belüli megerőszakolástól. Ez a fekete mágia útja, ami Babilonban vált el a fehér mágiától. A szumérek világában a fehér és a fekete *tudomány*, a fehér és

a fekete *mágia* még egymással összhangban élt. A *kínai jing-jang* ezt a *harmóniát szimbolizálja*. Egyesek szerint a Grál Kínába került.

Az eurázsiai lovasműveltségben ismeretlen a nők elnyomása. Ez a másik irány. A szegény gyalognép, a görög, a lovas embert először kentaurnak képzelte, a lovas nőt, mint amazont. Az európai történelemírás atyjaként emlegetett Herodotosz, Krisztus születése előtt úgy ötszáz évvel, a szkítákról még mesét írt, holott az eurázsiai lovasbirodalmak mögött akkortájt már három-négyezer éves múlt állt. Ez a műveltség nem ismerte a női egyenjogúsítás gondját. A természeti népek – természetesen módon éltek. A természetet nem pusztították – vele összhangban éltek.

A lovasműveltség királyai lehettek nők is – férfiak is, Japántól Egyiptomig. Egyes források szerint még tovább. Magyarországon – az egész európai gyakorlattól eltérőleg – a nők is örökölhettek, az egész középkoron át. A magyar nők hadakat vezettek, várakat védtek. A kereszténység fölvétele után nem lehetett több férjük, de biztos adatok tudatják, például a Hun Birodalomból, hogy a lovasversenyek győztesei párt választhattak, s ha valaki többször győzött, akkor többször is. Nem számított kivételnek, ha a versenyen nő győzött.

Világszerte szakmai vita tárgya, Törökországban az iszlám tolerancia. Vegyük hozzá, hogy a belső-ázsiai többi törökös nép is többnyire az iszlám hitén van, de vidáman eszik pörköltet főztjeiket, isszák előtte a barack pálinkát és közben a jó bort – asszonyaik pedig „egyenjogúak” és legfeljebb olyan fejkendőt viselnek, mint rokonaik a Kárpát-medencében.

Mert az eurázsiai lovasműveltség sokezer éves műveltsége tovább él.

Nem az a kérdés, hogy egyenjogú-e? Az egészséges társadalomban mindenkinek az őt megillető helyen kell lennie.

A nő, a természet rendje szerint, mindenk előtt *ANYA*. Nincs szentebb, nincs nagyobb, nincs fontosabb. Nincs elsőbbség. Érvényes ez, kivétel nélkül minden ember *életére*. Ha van igazság ezen a Földön, akkor ez az. A másik ilyen örök igazság a vég, a halál.

A hangyák, a méhek – ezek a parányi lények, amelyektől a dölyfös, racionalista ember megtagadja az érzést, a logikus gondolkodás képességét, a társadalomszervezés művészetét – ezek a lények, életüket – látzólag! – gondolkodás nélkül föláldozzák, ha az anyát védeni kell. Pedig ők tudnak anyát teremteni. Az ember nem.

A hangyák, a méhek, ha van tojás, nevelnek egy anyát és pontosan annyi herét, dolgozót, nevelőt, katonát, amennyire szükség van. Az embernek erről a tudományról sejtelve sincs.

Egyet azért tudunk: a teremtés a nő testében ismétlődik. A folyamatot

már a televízióban is végig lehet nézni, de utánozni még senki nem tudja.

Vagy a racionalisták már tudják? Ezért pusztul az ózon, a levegő? Ezért fogy a víz? Amiből a Földön az élet indult – állítólag? Magzatból nyert sejtből – ki tudja, mi mindent tudnak már csinálni? Például bőrt, szemet, szívet – már biztosan tudnak. E célból nem kímélik az embrió életét se. Ugyanakkor, a „The New Scientist“, amerikai szaklap nemrégiben arról tudósított, hogy Wisconsin Egyetemén a felnőtt ember gerincvelejében olyan sejtfajtát találtak, amelyből tetszőleges biológiai szövetet lehet előállítani.

Lehet, hogy újra talpraállunk?

Magyar küzdj és bízva bízzál!

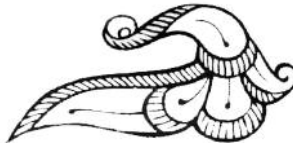
Zürich, 2002. tavaszán

Függelék

„...Ím, a keresztyénséget mind előszámlálánk, s nyilván látjuk, ezektől nem lehet a segítség úgy, hogy a légyen fundamentoma az mi szabadulá-sunknak. De engedjük meg, lehessen, engedjük meg, sok idegen népek jöjjenek segítségünkre, de ha idegenen fog állani a hadakozásnak adminisztrációja, bizonyára semmit nem bizakodhatunk. Mert forgassuk fel historiánkat, és megtaláljuk, hogy jóllehet magyar is sok helyen botladozott vitézségben, és sokszor rosszul cselkedett, mindazonáltal a derekas veszedelmek az idegenktől estek; holott avagy nem érzették úgy nyavalyánkat, avagy a kéntelenség nem erőltette őket a szerencsétetésre, mint a magyart. Mert akinek nem borja, nem nyalja és a magyar nemzet a Magyarországgal egyenlő természetet visel; valaki idegen jön belé, avagy nem tud, avagy nincs szerencséje az operáláshoz.... Ne adja az Isten, hogy az én pennám az idegen nemzeteknek akármelyikéről is igyekezzék gyalázatotok írnia: nem az én célom az, mert tudom minden nemzetnek maga dicsőségét elegendőképpen mindennap históriákkal is bizonyítani. De azt concludálni kívánom, hogy mi magyarok ne tegyünk fundamentomot senki vitézségben, hanem míg Isten ép kezet-lábat adott kinek-kinek, azon erőlködjék, hogy az idegenek ne legyenek szükségesek principaliter, hanem accesorie, segítségképpen, mert bizonyára az mi sebünk senkinek úgy nem fáj, mint minékünk, senki nem érzi nyavalyánkat, úgy mint mi. Tehát következik abbul, hogy senki olyan serényen is nem nyúl orvossághoz, mint minékünk kellene nyúlunk, főképpen ha az az orvosság veszedelemmel jár.“

Zrínyi Miklós

Csihák György: Beszélgetés népemmel a hazánkról

1995

ISBN 963 85274 5 5

Mérete: A/6

Tartalom

Bemutakozás	.7
Indoklás	.2
A zavart tudatú nemzet	.14
A nemzet	.24
Corpus Juris Hungarici – Magyar Törvénytár	.29
Magyarország Szent Koronája	.38
Eltérő érdekek kezelése a társadalomban	.48
Társadalomkép	.52
Közép-Európa	.57
Közép-Európai Államszövetség	.60
Végezetül	.64

Függelék

A ZMTE eddig megjelent kiadványai	.65
Előkészületben	.66
INFO	.67
Terjesztők	.68

Csihák György: Válasz népem kérdéseire a hazánkról

1999

ISBN 963

Mérete: A/6

Tartalom

Előbeszéd	.5
Magyar	.6
Hídépítők	.8
Honfoglalásunk, hazánk, szomszédaink	.10
A kommunizmusról	.16
Érdekeinkről, céljainkról	.19
Magánosítás	.27
Piacgazdaság	.32
A NATO	.37
Európai Gazdasági Övezet	.45
Mexzikó példája	.53
Öt török, öt görög...	.58
Finnugor? Miért ne...	.67
Utunk Európába	.83
A befejezetlen forradalom	.89
Végezetül	.92

Függelék

Ex Oriente Lux	.95
Beszélgetés népemmel a hazánkról	.97
A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület eddig megjelent kiadványai	.98
Előkészületben	.101
INFO	.102

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület eddig megjelent kiadványai

1. **Első (Benidormi) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.** (153 oldal, ebből 60 oldal angol, francia és német nyelvű). Zürich, 1991. ISBN 963 02 8926 1
2. **A Második (Zürichi) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.** (140 oldal, ebből 50 oldal angol, francia és német nyelvű). Zürich, 1993. ISBN 963 02 8926 2
3. **Magyarok Őstörténete.** Összefoglaló áttekintés. (48 oldal). Írta a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület őstörténeti írói munkaközösgé, Zürich-Budapest, 1992. ISBN 963 02 8925 3; második kiadás 1996. ISBN 963 85274 6 3
4. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Első (Szegedi) Magyar Történelmi Iskolájának Előadásai és Iratai.** (275 oldal, az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor). Zürich, 1993. ISBN 963 8465 00 X
5. **Magyar Történelmi Tanulmányok 1.** (133 oldal) Kiegészítő tanulmányok a Tabi iskola előadásaihoz. Zürich, 1993. ISBN 1217 4629
6. **Csihák György: A magyar parlamentarizmus ezer éve.** (91 oldal) Összefoglaló áttekintés. Budapest, 1990. ISBN 963 02 8925 3
7. **Magy Gyula: Az ellopott magyar őstörténet. Magyar Történelmi Tanulmányok 2.** (119 oldal). Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 04 4112 8
8. **Képeslapok magyar történelmi motívumokkal.** 8 különféle, szimpla és dupla
9. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Második (Tabi) Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai.** (416 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 04 4413 5
10. **Die Frühgeschichte der Ungarn.** Zusammenfassung (Geschrieben von der Arbeitsgruppe des Ungarisch Historischen Vereins Zürich. 54 Seiten). Zürich-Budapest, 1994. ISBN 963 85 274 4 7
11. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Harmadik (Tapolcai) Magyar Történelmi Iskolája Előadásai és Iratai.** (224 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 85 274 12
12. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Első (Székelyudvarhelyi) Övezeti Történeztalálkozó Előadásai és Iratai.** (180 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 85274 2 0
13. **Csihák György: Beszélgetés néppemmel a hazánkról.** (64 oldal) Budapest-Zürich, 1995. ISBN 963 85274 5 5
14. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Második (Komáromi) Övezeti Történeztalálkozó Előadásai és Iratai.** (152 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Komárom-Komárno-Zürich, 1995. ISBN 963 85274 3 9
15. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Kilencedik (Tapolcai) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.** (143 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1995. ISBN 963 85274 1 2
16. **Csihák György: Ex Oriente Lux.** (250 oldal) Tanulmány a magyar múltról, jelenről és a jövőről. Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85274 7 1
17. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Tizedik (Tapolcai) Magyar Őstörténeti Találkozó és Negyedik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai.** (258 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85274 8 X
18. **Germann Georg: Ungarisches im Bernischen Historischen Museum (mit Farbbildern). A Berni Történelmi Múzeum magyar emlékei** (kétnyelvű kiadvány színes képekkel 44 oldal). Előszó: Claudio Caratsch Bern-Budapest, 1996. ISBN 963 85274 9 8
19. **Csámpai Ottó: Nemzet és társadalom. Bevezetés az etnociológiába.** (152 oldal) Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85684 0 2
20. **Honfoglalásunk és előzményei.** A tizenegyedik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai (173 oldal). Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. 10 oldal angol-magyar-német-francia és orosz nyelvű őstörténeti fogalmak. **Keresztény egyházak és történelmi szerepek a Kárpát-medencében.** Az Ötödik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai (110 oldal). Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1997. ISBN 963 85684 1 0
21. **Nagy Kálmán: A honfoglalás hadtörténete.** (151 oldal) Budapest, 1998. ISBN 963 7810 97 8 (Közösen a Szabadtér Kiadóval)
22. **Csihák György: Válasz népem kérdéseire a hazánkról.** (102 oldal) Budapest-Zürich 1999
23. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Nyolcadik (Kaposvári) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.** (140 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 2 9
24. **Die Ungarn und die Abtei Sankt Gallen. Magyarok és a Szent Galleni Apátság.** (118 oldal) Az előadások szövege. St. Gallen-Budapest, 1999. Kétnyelvű kiadvány a Gallen Nemzeti Múzeumban 1998-ban rendezett „Die Kultur der Abtei Sankt Gallen” című kiállítás alkalmával, az ELTE-n rendezett nemzetközi konferencia előadásai. ISBN 963 85684 3 7 (Közösen St. Gallen Kanton levéltárával) – Második kiadás: 2002. ISBN 963 86100 8 5
25. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Harmadik (Londoni) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.** (188 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 5 3
26. **Csihák György: A magyar nemzet múltja « Szent István király életműve és a magyar államalapítás « A bambergi lovas « Sacra Regni Hungarici Corona és a magyar közjogi rendezés kérdései ma Magyar - nép - kisebbség.** (94 oldal) Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 6 1
27. **Fünfzehn Jahre UHVZ - A ZMTE tizenöt éves 1985 - 1999.** (50 oldal) Zürich-Budapest, 1999. ISBN 963 85684 7 X
28. **Magy Gyula: Az ellopott magyar őstörténet II.** (200 oldal) Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 4 5
29. **Csihák György: Dunhuang barlangképei és a Szenszi agyagkatonák néma üzenete a magyar műveltség gyökereiről.** (56 oldal) Budapest-Zürich, 2000. ISBN 963 85684 8 8
30. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Erdélyi Övezeti Történeztalálkozó (1995-1999) Előadásai és Iratai.** (312 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 2000. ISBN 963 85684 9 6
31. **A honfoglalás és az 1848-1849-es magyarországi polgári forradalom és szabadságharc évfordulójára.** A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Tizenharmadik Magyar Őstörténeti Találkozója és Hetedik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. (284 oldal) Budapest-Zürich, 2001. ISBN 963 86100 5 0
32. **Barabási László: Nemes Székely Nemzet – Csillagösvényen.** (Regény, 112 oldal) Csiksomlyó-Budapest, 2001. ISBN 963 86100 4 2
33. **Csihák György: Magyar nempolitikai íróskor** (51 oldal) Budapest-Zürich, 2002. ISBN 963 86 100 0 X
34. **Kiadványaink tartalomjegyzéke – Vereinspublikationen mit Inhaltsübersicht** (46 oldal) Zürich-Budapest, 2002. január ISBN 963 86 100 7 7
35. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület (Szentendre-2001) Tizenhatodik Magyar Őstörténeti Találkozó és Tizedik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai.** (382 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 2002. ISBN 963 86100 6 9

Tartalom: www.zmte.hu (ZMTE)

Előkészületben

1. Három magyar történelmi iskola előadásai és iratai
2. Hét magyar őstörténeti találkozó előadásai és iratai
3. A sárközi és a rozsnyói övezeti történésztalálkozó előadásai és iratai

Kiadványaink megtalálhatók minden nagyobb magyarországi könyvtárban és további 70 ország 156 könyvtárában, tehát mindenütt, ahol magyarok élnek vagy tanulnak

Könyveink megvásárolhatók a Heraldika kiadó könyvesboltjában
1113 Budapest, Takács Menyhért utca 5.

(& 7 (1) 20-96-078

) (20) 97-36-120

Email: heraldika@elender.hu

Egyes példányok megrendelhetők:

H-8660 Tab, Városi Könyvtár
Ady Endre utca 5.

(& 7 00 36 (84) 525-212

Email: bookstab@matavnet.hu

Az Egyesület által kiadott könyvek,
a Magyar Köztársaság oktatási minisztere által
T 300730-1676/1999 számon kiadott alapítási engedély és
T 302460-780/1999 számon kiadott indítási engedély szerint,
pedagógus továbbképzési program tankönyvei

TORISCHER VEREIN

INFO

Ungarisch Historischer Verein Zürich Zürichi Magyar Történelmi Egyesület

Sekretariat des Treffens zur Frühgeschichte der Ungarn
Magyar Őstörténeti Találkozók Titkársága
CH-8047 Zürich, Postfach 502
Postscheckkonto: Zürich 80 36214-1
(nur über Post/csak postán)

Präsident/Elnök: Dr. György J. Csihák
Telefon: 0043/3352/31872

Öffentliche Vorträge
am zweiten Dienstag jeden Monats um 19 Uhr
CH-8047 Zürich, Winterthurerstrasse 135. Telefon: 0041/1/3623303

Gemeinnütziger Verein. Svájci Közérdekű Egyesület

Kapcsolati cím Magyarországon
Dr. Sárkány Kálmánné
H-1053 Budapest, Papnövelde utca 3
Telefon: 0036/1/2667349

Nyilvános előadás
minden hónap utolsó előtti csütörtökjén 17 órakor
H-1051 Budapest, Arany János u. 10. Telefon: 0036/1/3116287

Tafelrunde/Asztaltársaság:
*Budapest, Felsőőr/Oberwart, Hobart, Kolozsvár,
Marosvásárhely, Melbourne, Sydney*

Informatio:
www.zmte.ini.hu
www.extra.hu (ZMTE)

ZÜRICHI
MAGYAR
TÖRTÉNELMI
EGYESÜLET

UNGARISCH

INI
ZÜRICH